

τοῖς παισὶ μου, Νικολάῳ, Στεφάνῳ καὶ τῷ Γαλατᾷ . . . τὴν παρούσαν πρᾶσιν . . . ποιούμεν . . . ἀποβαλλόμενοι καὶ ἀποτασσόμενοι πάντα νόμον τὸν Ἰσως προσβοηθούντα ἡμῖν ἐπ' ἀναιρέσει τῆς παρούσης ἡμῶν πράξεως, ἧς ἐξεθέμεθα πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ ἀγίαν ἡμῶν μονήν· ἐπεὶ γὰρ εὐρισκόμεθα πολὺ πλῆθος καὶ οὐκ ἰσχύομεν ἐξοπηρετεῖν τὰς δουλείας τοῦ ὑδρομυλικοῦ ἐργαστηρίου καὶ ἐριζόμενοι ἠψήκαμεν αὐτό, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἀφανισμόν, ἀπεμπολοῦμεν αὐτὸ πρὸς τὴν μονὴν ταύτην καὶ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον κῆριν Παύλον, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ συναρεσθέντες μετὰ σου πιπράσκομεν ἀπεντεῦθεν τὸ ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον εἰς ὑπέρυρα ἐξ, ἃ δὴ καὶ λαβόντες κ. τ. ε. παραδεδώκαμέν σοι σώματικῶς τὸ τοιοῦτον ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον ἐξ ὁλοκλήρου, καὶ ἀρκέσῃ ὑμῖν τὸ παρὸν πρατήριον ἐγγραφον κ. τ. ε. λοιπὸν καὶ ἐπερωτώμενοι ὁμολογοῦμεν κ. τ. ε. τοῦ μὴ εἰς ἀνατροπὴν . . . χωρηθῶμεν τῆς παρούσης ἡμῶν ἐγγράφου πράξεως πώποτε ἢ πλέον τίμημα ζητήσωμεν ἢ διατίμησιν ἀνακαλεσόμεθα καὶ ἀναργυρίαν ἢ ἕτερόν τι κεφάλαιον προβαλλώμεθα, ἔπει οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακουσόμεθα . . . ἀλλὰ καὶ τὸ τίμημα, ὅπερ ἐλάβομεν, ἐπιδιπλασιασώμεν σοι καὶ ζημίᾳ λίτρας μίας ὑπερκύριον ὑπαπεσοῦμεν καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν δημόσιον κ. τ. ε. μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. ε' τοῦ ς φ ν ε' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Γουναροκόβλου, Σένου τοῦ Αἰμιλινᾶ, Μανουὴλ τοῦ Ῥοδιανοῦ, Σένου τοῦ Λεγά, Ἰωάννου τοῦ Χαμοκριτοῦ, Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου, τοῦ Γαλατᾶ, Θεοδώρου τοῦ Βαραγγία †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Λέων ὁ Λιπαρηνὸς τὰ τοῦ παρόντος πρατηρίου βφους δηλούμενα γράψας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

OKIV. 6740—1232, monse aprili, ind. V.

Gregorius Ponerius monasterio campum vendit.

† Τὸ πρατήριον ἐγγραφον Γρηγορίου τοῦ Πονηροῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ εἰς τὸν ἄγιον Γεώργιον †.

Σίγνα Γρηγορίου τοῦ Πονηροῦ καὶ Καλῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. Γρηγόριος ὁ Πονηρός καὶ ἡ τούτου σύμ-
βιος Καλή, εἶτι δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Νικήτας . . . τὴν παρούσαν . . .
πράσιν . . . ποιούμεν πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον ἀθρόντην καὶ καθη-
γούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεο-
τόκου τῆς Λεμβιωτίσσης, τὸν κθρὶν Παῦλον. κ. τ. ε. καὶ γὰρ τὸ χω-
ράφιον ἡμῶν τὸ γενικῶς καὶ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέρον τὸ ὄν
καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου, ὡσεὶ μοθίων δύο καὶ πενταλι . . . ἐνὸς ἠθέλησας ἐξω-
νήσασθαι, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν γινομένων περὶ τοῦ τιμήματος
αὐτοῦ, ὅσπερ περιεστήσαμεν αὐτῷ ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας ἡμῶν
εἰς νομίματα ὑπέρπουρα δύο καὶ . . . ὄν, ἅπερ καὶ λαβόντες κ. τ. ε.
ἐνώπιον καὶ ὄψει τῶν κάτωθεν ὑφειλόντων σιγνογραφῆσαι μάρτύρων
καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτοῦ διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροβμέν
σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ κ. τ. ε. σωματικῶς οὖν τὴν σήμερον παρ'
ἡμῶν παρεδόθη σοι, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς
παρ' ἡμῶν γενομένης πράξεως κ. τ. ε. ἀλλὰ πρὸ δίκης ἀπάσης κ.
τ. ε. ἵνα ἐπανέρχονται τὰ νομίματα τοῦ τοιούτου χωραφίου πρὸς
τὸν ἀθρόντην ἡμῶν καὶ ἃς ἔχει καταβαλέσθαι ἐπ' αὐτῷ ἐξόδους
ἐπιδιπλασιάσωμεν κ. τ. ε. λόγῳ δὲ προστίμου παρασχεῖν ὑφειλομεν
πρὸς σέ καὶ τὴν μονὴν ὑπέρπουρα δέκα καὶ τὸ κατὰ νόμους εἰς τὸν
δημόσιον κ. τ. ε. μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. 5' τοῦ 5ψμ' πρώ-
του ἔτους κ. τ. ε.

Σίγνα μαρτύρων Στεφάνου τοῦ Τζουκαλά, Σέγου τοῦ Ἀλεξάνδρου,
Νικήτα τοῦ Καταφυγιώτου, Γεωργίου τοῦ Μοσχόχειρος.

† Ὁ γραφεὺς τοῦ βφους, εὐτελής ἱερεὺς καὶ νο-
μικός τῆς ἀγιοσοφικῆς χώρας Πρινοβάρεως Θεό-
δωρος ὁ Γουγγουλικῆς, παρῶν καὶ μαρτυρῶν γρά-
φας ὑπέγραψα †.

OXV. Sine anno, mense iulio, ind. VI.

Donatio Barae iterum monasterio confirmatur.

† Πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν ἀπολογιστικὸν καθ-
όλου τοῦ Βλαττηροῦς ἀπὸ τῶν δεκαίων τῆς
Βάρης †.

† Εἶχον μὲν διενέξεις καὶ διαμάχας ὃ τε βεστιάριτης τῆς βασιλείας μου, Ἰωάννης ὁ Ῥαβδοκανάκης καὶ ἡ κατὰ Σμόρνην διακειμένη σεβασμία μονὴ τῶν Λέμβων περὶ τινος γῆς διακειμένης εἰς τὸ δωρηθὲν αὐτῇ χωρίον τὴν Βάρην παρὰ τῆς βασιλείας μου ἦτοι τὰ Μῆλα, καὶ ἀνεκαλεῖτο τὴν τοιαύτην γῆν ὁ Ῥαβδοκανάκης, ὡς κατὰ λόγον προικὸς δεθείσαν αὐτῷ παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ Βλαττεροῦ ἐκείνου Βασιλείου διὰ συμφώνου, περιελθοῦσαν δὲ τῷ τοιοῦτῳ Βλαττερῷ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Μήλων προσκαθημένων Γουναροπούλων, τοῦ τε Μιχαήλ, τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Νικήτα, καὶ ὑπὸ παροικίαν τελούντων αὐτῷ, τὸ δὲ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων ἐξ ἐναντίας τούτῳ ἐφέρετο δυσχωριζόμενον, διαφέρειν αὐτῷ τὴν τοιαύτην γῆν, ὡς οὔσαν ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ χωρίου τῶν Μήλων, τοῦ δωρηθέντος αὐτῇ παρὰ τῆς βασιλείας μου, καὶ φευδῆ καὶ παράλογον γεγονέναι τὴν διάπρασιν ταύτης, ὡς ὑπὸ παροικίαν τελόουσης καὶ ἐξ ἄλλων μὲν δικαιουσθαι αὐτήν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τοῦ σύμφημον τῆς ἐκείσε χώρας μαρτυρίαν γενέσθαι περὶ τῆς τοιαύτης γῆς. ἔπει δὲ τὰ περὶ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως παρὰ τῷ περιποθήτῳ ἀδελφῷ τῆς βασιλείας μου, τῷ Κομνηνῷ κορυῷ Δημητρίῳ τῷ Τορνίκῃ, ἐλαλήθησαν καὶ ἐτηρήθησαν παρ' αὐτοῦ, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ῥαβδοκανάκη καὶ τοῦ μέρους τῆς ῥηθείσης μονῆς, διέγνω ὁ ῥηθεὶς ἀδελφός τῆς βασιλείας μου ὁ Κομνηνός καὶ ἀπεφῆνατο, ὡς οὐκ ὄφειλον οἱ Γουναρόπουλοι διαπωλῆσαι πρὸς τὸν Βλαττερόν τὴν τοιαύτην γῆν διὰ τὸ ὑπὸ παροικίαν τελεῖν ταύτην καὶ μὴ ὀφείλειν τοὺς ὑποτελεῖν κινεῖσθαι τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα πρὸς τοὺς κατὰ λόγον προνοίας, ἔχοντας αὐτὰ ὡς ὑπὸ τὴν τοῦ δημοσίου χεῖρα ἀείποτε τελούοντα, καὶ διὰ τοῦτο δίκαιον ἐστὶ τὸ τὴν τοιαύτην γῆν κατέχεσθαι μὲν παρὰ τῆς μονῆς τῶν Λέμβων, ὡς οὔσαν ἀπὸ τῶν δικαίων τοῦ χωρίου αὐτοῦ, διὰ τὸ καὶ τὰς γυναῖκας τῶν Γουναροπούλων, τοῦ τε Ἰωάννου καὶ τοῦ Μιχαήλ, εἶ τῷ βίῳ περιεῖναι καὶ ὑπὸ παροικίαν τελεῖν τῇ μονῇ, τὸν δὲ Ῥαβδοκανάκην μὴ ἔχειν τὸ ἀπὸ τοῦδε δίκαιόν τι ἐπ' αὐτῇ, παραστήσαι δὲ δι' ὄρκου ὡς τὴν τοιαύτην ἀμφίμαχον γῆν ὁ πενθερός αὐτοῦ, ὁ Βλαττερός, ἠγόρασεν ἀπὸ τῶν ῥηθέντων Γουναροπούλων καὶ ὑκέρπουρα δέδωκεν εἰς ἐσθῆνδε ῥητὴν ποσότητα περισταμένα χάριν ἀγορᾶς τῆς τοιαύτης γῆς, καὶ οὕτω μὲν τὴν τοιαύτην δι' ὄρκου ἀπόδειξιν ἀντιστραφῆναι αὐτῷ παρὰ

της μονῆς τῶν Λέμβων, ὅσα ἀποδειχθῶσιν ὑπέρπυρα δοθῆναι τοῖς Γουναροπούλοις παρά τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τῆς τοιαύτης γῆς. διορίζεται γοῦν καὶ ἡ βασιλεία μου διὰ τῆς παρούσης προστάξεως αὐτῆς, διαλυτωθῆναι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν κατὰ τὴν παροῦσαν διάγνωσιν τοῦ περιποθῆτος ἀδελφοῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦ Κομνηνοῦ κοροῦ Δημητρίου τοῦ Τορνίκη. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός τ'.

† Εἶχε τὸ μνησίλουλιφινδ. 5' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός τ'.

† Εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν ἀπηωρημένην διὰ τοῦ βασιλικοῦ δακτύλου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου ὡς ἔθος τοῖς μεσαζουσιν τ'.

OXVI. 6758—1250, mense augusto, ind. VIII.

Fili Gunaropuli monasterio possessiones vendunt.

† Τὸ πρατήριον τῶν παίδων τοῦ Γουναροπούλου, Γεωργίου ἀναγνώστου, καὶ τῶν λοιπῶν χάριν τῶν χαυραφίων τοῦ Δημοσίου τ'.

Γεώργιος ἀναγνώστης οικεία χειρὶ προέταξα.

Σίγνα· Ξένου τοῦ Αἰμιλιανοῦ, Εἰρήνης, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Μιχαήλ, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Νικολάου, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν ὅτε Γεώργιος ἀναγνώστης καὶ ἡ τοῦτου σύμβιος Θεοφανῶ, Ἰωαννης ὁ γνήσιος ἀδελφός αὐτοῦ καὶ ἡ τοῦτου σύμβιος Μαρία καὶ Ξένος, ὁ γαμβρός αὐτῶν, ὁ Αἰμιλιανός, καὶ ἡ τοῦτου σύμβιος Εἰρήνη καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὁ τε Νικόλαος καὶ Μιχαήλ, τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον καὶ ἀθρόνην ἡμῶν, ἱερομόναχον κῆριν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν οἰκονόμον, κῆριν Μάξιμον, καὶ πρὸς πάντας τοὺς μοναχοὺς. καὶ γὰρ τὰ γονικά ἡμῶν ἀμπέλια τὰ καὶ κληρονομικῶς ἡμῖν διαφέροντα καὶ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσίου διακείμενα, τοῦ μὲν Γεωργίου πινακίων ἑπτὰ εἰς πρό-

βατα μεγάλα δεκατρία μετα τῶν ὑπογεννημάτων αὐτῶν, τοῦ γαμβροῦ δὲ αὐτοῦ τοῦ Ξένου μοδίου ἑνὸς εἰς ὑπέρπυρα ἑκτὰ ἡμισυ, τοῦ δὲ Ἰωάννου ἡμισυ μοδίου εἰς ὑπέρπυρα τρία, καὶ τελείως ἐκστάντες τῆς αὐτῶν διακατόχου νομῆς ἐκχωροῦμεν ὅμιν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν καὶ χρᾶσθαι κ. τ. ε. σωματικῶς οὖν ἀπὸ τῆς σήμερον παραδόθησαν παρ' ἡμῶν τὰ τοιαῦτα ἀμπέλια, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν κ. τ. ε. καὶ εἴαν τις τὴν παροῦσαν πράσιν βουληθῆ ἔνοχλῆσαι κ. τ. ε. ὀφείλει δὲ τελεῖν κατ' ἕτος τὸν ἀγιοστον μῆνα πρὸς τὸ μέρος τοῦ Γουναροπούλου . . . δύο μηνὶ αὐγούστῳ ἢ τοῦ ψυγῆ ἕτους †.

Μάρτυρες ἦσαν οὗτοι: Γεώργιος ὁ γαμβρὸς τοῦ Γουναροπούλου Ἰωάννης ὁ Μαῦρος, ὁ Καλοειδᾶς, Ἰωάννης ὁ Πάρδος καὶ Κυριακὸς, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ †.

† Ὁ γραφεὺς τοῦ βιβλίου Στέφανος ἱερεὺς ὁ Λευκάτης παρὼν καὶ μαρτυρῶν, ὡς τὸ βιβλίον δηλοῖ, καὶ γράφας ὑπέγραψα †.

CVII. 6700—1192, mense septembri, ind. X.

Monachus Gerontius monasterio S. Mariae bona sua donat.

† Τὸ διαθηκῶν γράμμα τοῦ μοναχοῦ Γεροντίου χάριν τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Μαρίας καὶ ὧν προσεκόρῳσε πραγμάτων †.

Σίγνον Γεροντίου μοναχοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἀρχῇ μὲν πάντοτε τὸ τῆς ἁγίας τριάδος προβάλλεσθαι ὀφειλομένον ὄνομα, δι' αὐτῆς γὰρ ζῶμεν καὶ κρινόμεθα καὶ ἐσμέν, καὶ οὕτως ἄρχεσθαι ἄμεινον τῆς οἰασοῦν ὑποθέσεως. τί οὖν, φησὶν, θάνατον ὁ θεὸς πεποίηκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ κατ' εἰκόνα ἴδιαν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐπλασεν, εὐδὴλον, ὅτι καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀθάνατος ἦν· ἢ γὰρ τοι τοῦ πρωτοπλάστου καὶ προπάτορος παρακοῆ θάνατον εἰς τὸν κόσμον εἰσήγαγεν, ἐντεῦθεν μετέδωκεν εἰς ἡμᾶς τοῦς ἑαυτοῦ ἀπογόνους τὸ τοῦ προπάτορος πτώμα. τοίνυν ἀεὶ μεμνήσθαι θανάτου χρεῶν. ὅθεν καὶ γὰρ Γερόντιος μοναχὸς ὁ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν κ. τ. ε. τὸ τοῦ θανάτου ἄωρον ἔδειξας, ἵνα

μήπως ὡς κλέπτῃς ἐπιστῆ μοι ὁ θάνατος καὶ τὰ ἐν ἐμοὶ πάντα ἀδιοίκητα εἶρη, δεῖν ἔστιν, ἕως ὅτε ἔρρωμένον καὶ αἰνῆ κεκτημένος τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας, τὰ πάντα μοι διαθέσθαι καὶ δῆλα τοῖς ἰδίοις δηλώσειν καταλιπὼν μετὰ θάνατον· καὶ πρῶτον μὲν ἀφήμι πᾶσι χριστιανοῖς τὴν ἐκ θεοῦ καὶ πλάστου πάντων συγχώρησιν, ἔπειτα ἀφήμι εἰς τὴν μονὴν τὴν ἀνεγέρθεισαν παρ' ἐμοῦ ἐκ βάθρων δι' οἰκείων μου κόπων καὶ ἀναλωμάτων καὶ καμάτων τὴν καὶ ἐκονομαζομένην ἁγίαν Μαρτίνην τῶν Μήλων, ἀφ' ὧν τὴν σήμερον καθερέθησαν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ βοῦδια καματηρὰ πέντε, ἀγελάδια τρία, μοσχάρια δύο, πρόβατα ἐξήκοντα καὶ δύο, φυτεῖαν μοδιῶν δύο ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης, ἣν ἐξωνησάμην ἀπὸ τοῦ Ληστοῦ, ὄνικόν ἀρρενικόν, λισκάρια τρία, τζάπια πέντε, ἀξινάρια β', κλαδέπτρα δύο, δρέπανα ὀκτώ, σμιλάρια τέσσαρα, κεραστικόν ἓν, τηγάνιν ἓν, πριόνι ἓν, ξυλογάριον ἓν, τρυκάνιν μέγα, σφυροκόρακον, μελισσάρια, κιβέρται καὶ θηρίδια ἐξήκοντα, βιβλία ι', εὐαγγέλιον, ὀκτώηχος δικάνονος, σιχηροκαθίστρον, τριψίδιον, μηναῖον, πεντηκοστάριον, ἀναγνωστικὰ δύο, κλίμαξ καὶ λαβσος, σχηματολόγιον καὶ κοντακάριν, σίτου μόδια πε' καὶ χάριν σπόρου μόδια με'. εἰσὶ καὶ ἕτερα βιβλία τοῦ μοναχοῦ Ματθαίου, μηναῖον, φαλτήριον, εὐχολόγιον, κοντάκιν, χρυσοστομικόν καὶ προηγιασμένας. εὐρέθησαν δὲ καὶ ὄσπρα φάβαρα μόδια ιε', ἐρεβίνθια μόδια ιδ', ἕτερα ἐρεβίνθια μόδια ι'. ταῦτα δὲ πάντα ἐπαφήμι πρὸς τὴν ῥηθείσαν μονὴν καὶ πρὸς τὸν υἱόν μου, τὸν μοναχόν Ματθαῖον. ἐπαφήμι δὲ καὶ τὸν ἀνεψιόν μου, κῆριν Μιχαὴλ τὸν τοῦ Χιώτου, εἰς τὸ ἐπιβλέπειν καὶ ἐπισκιάζειν τὴν τοιαύτην μονὴν ὡς ἐπίτροπον. ἔχειν δὲ ὁ προρρηθεὶς μοναχὸς κῆρις Ματθαῖος, ὁ καὶ υἱὸς μου, ἐπ' ἀδείας εἰσάγειν καὶ ἐξάγειν καὶ ἄλλα πάντα ποιεῖν τὰ ἀρέσκοντα τῷ θεῷ καὶ ἀνθρώποις, καὶ εἰ οὕτως ἔχει, διαπράξασθαι, οὐδεὶς ἐξέωσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς τοιαύτης μονῆς. ἐπαφήμι δὲ καὶ τὴν συναδελφὴν μου, τὴν κυρὰν Καλληνίκην, ἐντὸς τοῦ νέου περιβολίου δένδρα μήλας δύο, ροδάκινα δύο, ἀπίδιον μίαν βασιλικὴν καὶ ἑτέραν δροσαπίδιαν, ὡς πολλὰ κοπιάσασαν καὶ αὐτὴν εἰς τὴν τοιαύτην μονὴν, ὡς ἔσονται δῆλα εἰς πολὸν κόπον οἱ κόποι αὐτῆς. οἶος δὲ ἀπὸ τῶν συγγενῶν μου ἢ τῶν ἐγγύς καὶ πόρρωθεν ἢ ἀπὸ τῶν γειτονεούντων ἢ καὶ τῶν ἀλλοτρίων προσώπων βουληθῆ ἀνατρέφαι ἢ ἀθετῆσαι τὰ παρ' ἡμῶν δόξαντα καὶ συμφωνηθέντα ὡς αὐθέντης καὶ κτήτωρ, ἵνα

ἐπισπάται τὰς ἀράς κ. τ. ἐ. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 158. ἡ ἔτος
 5 φ' ἐπώπιον τῶν κάτωθεν υπογραφόντων μαρτύρων ἐν τῇ καθαρᾷ
 μου ταύτῃ διαθήκῃ †.

Σίγμα μαρτύρων Ἰωάννου τοῦ Βλαττεροῦ, Στεφάνου τοῦ Λεγά,
 Ἰωάννου τοῦ Χαμοκριτοῦ, Εἰένου τοῦ Λεγά, Γαλάτου τοῦ Χαμοκριτῆ †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς χωρίου. Πρι-
 νοβάραως, Θεόδωρος ὁ Γουγγουλίκης, παρῶν ἐπι-
 τῇ παρούσῃ καθαρᾷ διαθήκῃ καὶ γράφας ὀπέ-
 γραφά †.

OCXVIII. 6755—1246, mense decembri, ind. V.

Monachus Matthaeus Chiotus et filii presbytero Stephano campum donant.

† Τὸ ἐκδοτήριον γράμμα τοῦ μοναχοῦ Ματ-
 θαίου τοῦ Χιώτου καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἐτέ-
 ρων, ὧν κάτωθεν δηλώσομεν †.

Σίγνον μοναχοῦ Ματθαίου τοῦ Χιώτου, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
 Καλῆς, τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, Θεοδώρου τοῦ Ἀκακιανοῦ, Μαρίας τοῦ
 Λιγάτου, Ἰωάννου τοῦ Πονηροῦ, Σοφίας, τῆς σύμβιου αὐτοῦ, Γεωρ-
 γίου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

† Καὶ Ἐκδοθαι μὲν καὶ Πέρσαι καὶ Ἄραβες καὶ πᾶν γένος βαρ-
 βαρικόν τὸ πάτριον ἔθος ἀντι νόμου κρατεῖ· ἐν ἐκείνοις γὰρ καὶ κα-
 ταπέλται καὶ ξίφη καὶ πόλεμοι διὰ παντός κρατοῦντες τὴν ἐφιζάνου-
 σαν ἐν αὐτοῖς φυσικὴν ὠμότητα, ἡμεῖς δὲ οἱ χριστιανοὶ, ὡς ἐλπίζον-
 τες παραστῆναι τὸ πάνδημον θέατρον καὶ τὸν ἀλάθητον ὀφθαλμὸν
 τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, διὰ τοῦτο ὁμολογοῦμεν καὶ πράττομεν ἐν
 ὀνόματι κ. τ. ἐ. Ματθαῖος μοναχὸς ὁ Χιώτης, Ἰωάννης, ὁ υἱὸς αὐ-
 τοῦ, Θεόδωρος, ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, ὁ Ἀκακιανός, ἡ τοῦτου τε σύμβιος
 Καλῆ, Μαρία ἡ Λιγάτισσα, Ἰωάννης ὁ Πονηρὸς καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ
 Σοφία . . . τὴν παροῦσαν . . . καθαρὰν δωρεὰν ποιοῦμεν πρὸς σέ,
 τὸν θεοσεβέστατον ἱερέα κὺριον Στέφανον, καὶ πρὸς τὴν σύμβιον σου,
 κορὰν Μαρίαν κ. τ. ἐ. καθὼς δηλωθήσεται· καὶ γὰρ ἐκδιδομέν
 σοι . . . τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ ὄν καὶ διακείμενον ἐν τῷ χωρίῳ τῇ
 Βάρῃ τοῦ ἀνεγερθῆναι ἐκ βάρων παρὰ σοὶ εὐκτήριον εἰς ὄνομα

της ὑπερενδόξου θεοτόκου και πρώτα μὲν τοῦ ἐξυμνεῖσθαι τὸ θεῖον, εἰδ' οὕτως ὑπερέχεσθαι παντός τοῦ χριστωνύμου και ὀρθοδόξου πληρώματος, ἐπεὶ και δι' ὑπομνήσεως σοῦ, τοῦ θεοσεβεστάτου ἱερέως, πρὸς τὸν αὐθέντην ἡμῶν τὸν βασιλέα ἀπελθόντος και πορισαμένου θεῖον και προσκυνητὸν ὄρισμόν τοῦ ἀνεγερθῆναι παρὰ σοῦ τὸν τοιοῦτον εὐκτήριον σὺν αὐτῷ οὖν ἐκδιδόμεν σοι και τὸ ἐρημοάμπελον τὸ ἀπὸ μεσημβρίας διακείμενον τοῦ ἀνεγερθησομένου ναοῦ, ὅπερ ἐνέμετο Μαρία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ προαναγεγραμμένου μοναχοῦ Ματθαίου, ὅσον και ὅσον ἐστίν, ἔχον και ριζάριον ἐν μέσῳ τοῦ τροχάλλου μου, και διδῶ και αὐτὸ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δέ γε χωράφιον ἦγουν τὴν μερίδα τοῦ Πονηροῦ κοροῦ Ἰωάννου οὕτως ἐκδίδωμι αὐτό· ἀρχεται ἀπὸ τῆς μέσης τῶν οἰκημάτων τοῦ μοναχοῦ Ματθαίου τοῦ Χιώτου και ἀπέρχεται κατ' ἰσότητα ἀπὸ ἀρκτου, ὅπισθεν δὲ τῶν οἰκημάτων τοῦ Πονηροῦ ἔχειν και δεσπόζειν ἡ ἐκκλησία εἰσοδοῦξοδον ἀμαξίου, τὸ δὲ ἕτερον χωράφιον ἀπὸ ἀνατολῆς ἐστὶ τῶν Χαμοκριτάδων. τὸ δὲ ἡμέτερον οὕτως ἐκδιδόμεν αὐτὸ ὑπὲρ φυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας και χωρὶς τινὸς βάρους και συζητήσεως και ἐλεύθερον ἀπὸ πάσης και παντοίας ἐπηρείας, ἀλλὰ και ὁ δωρούμενος δύναται ὡς ἐκ μεταμελείας θανάτου αἰτίας ἀνατρέπειν τὴν δωρεάν, ἄλλοι δὲ και τοῦ νόμου τοῦ ἀνατρέποντος τὰς δωρεὰς τὰς ὑπὲρ τὰ πεντακόσια νομίσματα τυγχανούσας, ἀλλ' ἡμεῖς σὲ τὸν μεταμέλον ἀνείλομεν σήμερον, και οὐδέποτε χωρηθῶμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης ἡμῶν δωρεᾶς, ἀλλὰ κατέχειν τὸ αὐτὸ εὐκτήριον ἐξουσιαστικῶς και μονομερῶς, μέχρις ἂν ὁ θεὸς τὸ ζῆν δωρῆται σοι, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται ἐμφανιζομένου τοῦ παρ' ἡμῶν γεγονότος ἐγγράφου, ἀλλὰ και δόξης προστίμου ὑπόκειται νομισμάτων ὑπερπύρων εἰς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον λίτραν μίαν· σὺν τούτοις και τὰς ἄρας ἔξει κ. τ. ε. μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. πέμπτης τοῦ ς φνε' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων, Ἐένου τοῦ Λεγά, Ἰωάννου τοῦ Μαύρου, Γεωργίου τοῦ Γούναροπόβλου.

† Θεόδωρος, ἱερεὺς και νομικὸς τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμόρνης και ἐνορίας Μανταίας, ὁ Κάλλιστός, και γράφας ὑπέγραφα †.

† Ὁ εὐτελής ἀναγνώστης Γεώργιος, ὁ υἱὸς τοῦ πρωτοπαπᾶ, οἰκεία χειρὶ ὑπέταξα †. † Ὁ εὐτε-

λης ἀναγνώστης Ἰωάννης ὁ Κροβοκλείσιος ὑπέγραψα †.

Σίγνα μαρτύρων· Κωνσταντίνου τοῦ Βλαττεροῦ, Καλῆς τῆς Φιλαγρίνης, Γεωργίου τοῦ Καλοσιδῆ. τὸ τῆς ἐκκλησίας πρᾶγμα ἐστὶ τοῦτο· ἀμπέλιον τοῦ Σκαμανδρηνοῦ πινακίου ἐνός, χωράφιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα, οἶον καὶ ὅσον εἰς τὴν Ἀηνὸν τρίτην μερίδα, τὸ ἕσσω χωράφιον τῆς ἐκκλησίας μετὰ τῶν δένδρων τῶν ἡμῶν †.

OXIX. 6758—1250, mense aprilii, ind. VIII.

Maria Cataphugiotissa et Gregorius Tsanocaropulus monasterio campos vendunt.

† Τὸ πρακτῆριον ἔγγραφον τῆς Καταφυγιώσεως καὶ τῶν παιδῶν αὐτῆς καὶ Γρηγορίου τοῦ Τζαγκαροπούλου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ χάριν τῶν χωραφίων αὐτῶν τῶν εἰς τὸν Μαύρικαν καὶ εἰς τὸν Γονοπάτην †.

Σίγνα· Μαρίας τῆς Καταφυγιώσεως, Γεωργίου, τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, Θεοδώρου, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐτῆς, Γρηγορίου τοῦ Τζαγκαροπούλου, Ἄννης, τῆς συμβίου αὐτοῦ †.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ἐ. Μαρία ἡ Καταφυγιώτισσα κ. τ. ἐ. τὴν παροῦσαν . . . πράσιν . . . ποιούμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν βασιλικὴν μονὴν τῶν Δέμβων καὶ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον καὶ ἀθθένην ἡμῶν, Ἱερομόναχον κῆριν Ἀθανάσιον κ. τ. ἐ. καὶ γὰρ τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ἕντα καὶ διακεῖμενα τὸ μὲν τοῦ Γρηγορίου εἰς τὸν Μαύρικαν μοδίων δύο, εἰς ὑπέρπυρον ἐν ἡμῶν, τῆς δὲ Καταφυγιώσεως εἰς τὸν Γονοπάτην, ὡσεὶ μοδίων τριῶν ἡμῶν εἰς ὑπέρπυρα τρία, μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν βουλευθέντες ἐκποιήσασθαι τὴν παροῦσαν πράσιν αὐτῶν περιστήσαμεν εἰς ἅπερ ὑπέρπυρα προεγράψαμεν, ἅπερ καὶ λαβόντες κ. τ. ἐ. ὀφείλει διὰ τοῦτο κατέχειν ἡ μονὴ ταῦτα κ. τ. ἐ. καὶ ἐάν τις τὴν παροῦσαν ἡμῶν πράσιν ἐναλλάξαι ἢ ἀθετῆσαι κ. τ. λ. μηνὶ ἀπριλίῳ ἰνδ. ε' τοῦ ς φ ν η' ἔτους †.

Σίγνα μαρτύρων· Ἐένου τοῦ Λεγά, Γεωργίου τοῦ Γουναροπούλου.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Στέφανος ὁ Λεοκάτης γράφας ὑπέγραψα †.

CXX. Sine anno, mense augusto, ind. XI.

Imperator donationem possessionum in vico Bara confirmat.

† Πρόσταγμα διαρίζου περὶ τῶν ὑποστατικῶν τῶν παιδῶν τοῦ Κωνσταντίνου, ἡγουν τοῦ Πόθου καὶ τοῦ Μαντιανοῦ, ὧν ἔχουσιν εἰς τὴν Βάρην, ἀπολογιάζον αὐτοῦς ἐπιφωνηματικῶς καὶ διὰ παιδείσεως ἑ.

† Ἐφθάσε μὲν ἡ βασιλεία μου προσκυρῶσαι τῇ σεβασμῇ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῇ τῶν Λέμβων κτήματά τε καὶ ὑποστατικά διάφορα εἰς ὑπηρεσίαν καὶ οἰκονομίαν τῶν ταύτῃ ἐνασκουμένων μοναχῶν διὰ χρυσοβούλλων αὐτῆς. ἐπεὶ δὲ ἐδέησε καὶ περίορον γενέσθαι ἐπ' αὐτοῖς, ἔβρισεν ἡ βασιλεία μου τῷ τότε στρατοπεδάρχῃ ὄντι τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων ἐκείνῳ, κερῶ Μιχαὴλ τῷ Φωκῇ συμπεριλαβεῖν διὰ περιόρου πάντα τὰ προσαρμόσαντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ διὰ τε χρυσοβούλλων τῆς βασιλείας μου, διὰ τε ἐξωνήσεως τῶν κατὰ καιροὺς ἡγουμενευσάντων ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ δὴ καὶ προσενέξεως, καὶ πληρώσκειν ὃ δηλωθεὶς Φωκᾶς, καθὼς ὤρισθη παρὰ τῆς βασιλείας μου, κατὰ λόγον δὲ πεποιηκῶς τὸν τοιοῦτον περίορον τῇ δηλωθείσῃ μονῇ τῶν Λέμβων, τοῦτον ἐπέδωκεν, ὃς καὶ παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς τῇ βασιλείᾳ μου ἐμφανισθεὶς ἐπεκυρώθη τε καὶ ἐβεβαιώθη διὰ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου. ἰδοῦσιν γοῦν οἱ ταύτῃ τῇ μονῇ ἐνασκούμενοι, ὡς τὰ ἐντὸς τοῦτου περικλεισθέντα ἀνακωσπιδότως καὶ ἀκεραίως κρατοῦσι καὶ νέμονται, ἀγνοοῦντες, ὡς ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου περιόρου ὁ Κωνσταντίνος ἐκεῖνος καὶ ὁ Πόθος Σωτήριχος καὶ ὁ σύγγαμβρος αὐτοῦ ὁ Μαντιανός καὶ ἕτεροι προσγενεῖς αὐτῶν κρατοῦσι χωράφια οὐκ ὀλίγα καὶ τὴν ἐκ τούτων ἀποκερδαίνουσιν εἰσόδον ἐν τῇ Βάρῃ καὶ τῷ περιόρῳ ταύτης τυγχάνοντα, ἐν οἷς δὴ χωράφιοις προσφάτως καὶ ἀμπέλιον κατεφύτευσαν, ἐξ οὗπερ ἀμπελίου ἔγνωσαν οἱ μοναχοὶ ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῶν κρατεῖσθαι παρὰ τῶν δηλωθέντων ἀμετόχως τὰ τοιαῦτα χωράφια. ἀνέδραμον γοῦν εἰς τὴν βασιλείαν μου οἱ τοιοῦτοι μοναχοὶ καὶ ἀναφορὰν περὶ ταύτου πρὸς αὐτὴν ἐποίησαν, καὶ παρόντος τοῦ Πόθου, τοῦ Μαντιανοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προσγενῶν αὐτῶν τῶν ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου ἐτηρήθη τὰ τῆς ὑποθέσεως ἕρισμῶ τῆς βασιλείας μου, καὶ ὑπέδειξαν οἱ μοναχοὶ τὰ

προσόντα αὐτοῖς χρυσόβουλλα τῆς βασιλείας μου καὶ τὸν περιόρου, ἐν ᾧ δὴ περίρρη οὐδόλως ἐδηλοῦτο κατέχειν τὸν Κωνστομάρην ἐν τῷ τόπῳ τῆς Βάρης ἢ τὸν Πόθον ἢ ἕτερόν τινα τῶν προσγεγῶν αὐτῶν χωράφιον ἢ ἕτερόν τι ὁποιοῦνδήποτε ὑποστατικόν. ἀπηρεῖτο δὲ καὶ ὁ Πόθος καὶ οἱ προσγενεῖς αὐτοῦ δεῖξαι εἰς δικαίωμα αὐτῶν ἢ ἀποκατάστασιν τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου τοῦ Φωκά ἢ γραφὴν αὐτοῦ ἐνυπόγραφον δικαιούσαν τοῦτους ἐπὶ τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν κατοχῇ καὶ νομῇ· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν τι τοιοῦτον ἠδονήθησαν δεῖξαι, ἀλλὰ λόγους καὶ αἰτίας προβάλλοντο, ἐξ ὧν οὐδαμίαν εὐρον ὠφέλειαν, διεγνώσθη ἐν τῇ τοιαύτῃ κρίσει κατέχεσθαι τὰ τοιαῦτα ὑποστατικά παρὰ τῆς τῶν Λαμβων μονῆς, ὡς ἐντός τοῦ περιόρου αὐτῆς κείμενα, καὶ μὴ ἔχειν τὸ ἀπὸ τοῦδε μετουσίαν τινὰ τοῦς ἀπὸ γένους τοῦ Κωνστομάρη, τὸν Πόθον, τὸν Μαντειανόν καὶ τοὺς λοιποὺς, ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις ὑποστατικοῖς. ἐν ἀκροασει γενομένη ἡ βασιλεία μου τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ παιδεύσεως ἀξίους εἶναι κέκριεν, ὡς ἀμετόχως ἐθέλοντας κρατεῖν τὰ μὴ δικαίως αὐτοῖς διαφέροντα, φιλανθρωπότερον δὲ διατεθεῖσα μόνον ἀποσοβηθῆναι τοῦτους τῆς τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν νομῆς, διωρίσατο τὴν μονὴν δὲ κυρίαν μένειν καὶ δεσπότιν καὶ αὐτῶν ὡς ἐμφερομένων, ὡς εἴρηται, τῷ περίρρη αὐτῆς, ὅθεν καὶ διορίζεται σοι τῷ Ἀγάλλωνι τῷ Κωπίδῃ ἐπιστῆναι κατὰ τόπον καὶ ποιήσασθαι καὶ σωματικὴν παράδοσιν πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν μονὴν τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν, ὥστε μηδόλως ἔχειν ἐπ' ἀδείας τοὺς τοῦ Κωνστομάρη ἀπογόνους, τὸν Πόθον, τὸν Μαντειανόν καὶ τοὺς λοιποὺς, ὅχλησιν ἐπάγειν τὸ ἀπὸ τοῦδε τῇ τοιαύτῃ μονῇ χάριν τῶν τοιούτων ὑποστατικῶν, ἀμπελίων καὶ χωραφίων φημί· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὅρισμός, ὀφείλων προσεῖναι τῇ πολλάκις διαληφθείσῃ μονῇ τῆς βασιλείας μου εἰς ἀνενοχλησίαν αὐτῆς καὶ ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μνηνὶ ἀγούστῳ ἐνδ. ἐνδεκάτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

OXXI. Sine anno, mense iulio ind. II.

Imperator Theodorum Calothetum iura monasterii tueri iubet.

† Ἐτερον πρόσταγμα διοριζόμενον τῷ πανσεβαστῷ Καλοθέτῳ περὶ ὧν πειρῶνται ὑποστατικῶν οἱ τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ Πόθου καὶ τοῦ Μαντειανοῦ ἀπόγονοι, ὅπως κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν τῆς μονῆς δικαιομάτων παραδώσει ταῦτα πρὸς αὐτήν †.

† Θεῖς τῆς βασιλείας μου, πανσέβαστε σεβαστὲ κδρ Θεόδωρε Κάλοθετε· ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου παρὰ τοῦ τιμωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, ὡς οὐκ ἄλλως διενέξεις καὶ ὀχλήσεις εὐρίσκει καὶ αὐθις παρὰ τε τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς χωραφίοις καὶ τῷ ἀμπέλιῳ, οἷς κατέχει διὰ χρυσοβούλλων τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, καὶ διὰ περιόρου τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κυροῦ Φωκά, ἐν οἷς καὶ ἐκρίθησαν διαφόρους φορὰς ὄρισμῳ τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, παρὰ τε τοῦ Μεσοποταμίτου ἐκείνου καὶ ἐτέρων, καὶ ἐφάνη τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς δικαιούμενον ἐπ' αὐτοῖς. ἀποτρεπόμενοι δὲ οἱ τοιοῦτοι Μαντειανοὶ, ὡς μὴ ἔχοντες δίκαιον, καὶ ἐγεγόνευσαν τῷ τότε καὶ ὄρισμοι τῆς βασιλείας ἐκείνου διοριζόμενοι κατέχειν τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ τὸ ἀμπέλιον τὴν μονὴν καὶ νέμεσθαι ὡς τὸ πρότερον· διορίζεται οὖν σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν τηρήσης τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ χρυσοβούλλα τοῦ αἰοιδίμου αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου καὶ τὸν περιόρον τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ τὰ λοιπὰ προστάγματα καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν ἀποκαταστήσης τὴν τοιαύτην μονὴν κατέχειν καὶ νέμεσθαι πᾶν εἴ τι ἐν αὐτοῖς ἐμπεριεῖληπται ἀνενοχλήτως πάντῃ καὶ ἀδιασείστως· τὸ στέργον γὰρ ἔχειν βούλεται ἡ βασιλεία μου τὰ τοιαῦτα πάντα δικαιώματα καὶ ἀπερικλόνητον καὶ ἀπαράθραυστον κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις καὶ διαστίξεις αὐτῶν, ἔκτοτε δὲ διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν ἐπιφωνήσῃ τῷ τε Μαντειανῷ τῷ Διαβατηνῷ καὶ τοῖς υἱοῖς τοῦ Πόθου, ὥστε μηδὲ ὅπως πόδα παραβαλεῖν ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις χωραφίοις καὶ τῷ ἀμπέλιῳ, ἀλλ' ἀπέχειν τέλειον ἐξ αὐτῶν. εἰ δ' ἔτι πρόσμενοις τῇ δυναστείᾳ, παιδεύσης αὐτοὺς προσγκόντως, ὥστε καὶ μὴ βουλομένους

παῦσαι τῆς δυναστείας καὶ δεφενδεύης παντοίως τοὺς μοναχοὺς, ὥστε μὴ εὐρίσκειν ἐξ αὐτῶν τὴν τοχουσαὺν ὄχλησιν· ποιήσον οὖν, καθὼς σοι διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ἀντίστρεφον δὲ τῷ μέρει τῆς μονῆς ταύτης καὶ τὸν παρόντα ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴν Ἰουλίῳ ἰνδ. δευτέρας δι' ἑροθῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

ΟΧΧΙΙ. Sine anno, mense augusto, ind. II.

Theodotus Calothetus monasterio adiudicat campos et vineam.

† Γράμμα ἀποκαταστικὸν τοῦ Καλοθέτου πρὸς τὴν περίληψιν τοῦ ἀνωθεν προστάγματος, ἀπολογιάσον δὲ καθόλου τῷ μέρει τῶν Μαντειαῶν καὶ τῶν ἑτέρων προσγεγῶν αὐτῶν, ἤγουν τῷ Πόθῳ καὶ τοῖς λοιποῖς †.

† Θεῖον καὶ προσκονητὸν ὄρισμόν ἡμῖν προκεκόμικε τὸ μέρος τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβων, διοριζόμενόν μοι, ὡς οὐκ ὀλίγας διενέξεις καὶ ὄχλησεις εὐρίσκει ἡ τοιαύτη μονὴ παρὰ τε τῶν Μαντειαῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς χωράφιοις καὶ τῷ ἀμπελίῳ, οἷς κατέχει διὰ χρυσοβόλλου τοῦ ἀοιδίμου ἀθρόνου μου, τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ περιόρου τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, τοῦ Φωκά, καὶ ἵνα τηρήσω τὰ προσόντα αὐτῆ χρυσοβούλλα καὶ τὸν περίορον καὶ τὰ λοιπὰ προστάγματα, καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν ἀποκαταστήσω κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν τοιαύτην μονὴν πᾶν, εἴ τι ἐν αὐτοῖς ἐμπεριέληται ἀνενοχλήτως πάντη καὶ ἀδιασείτως. κατὰ γοῦν τὴν περίληψιν τοῦ τοιοῦτου θείου καὶ βασιλικοῦ προσκονητοῦ ὁρισμοῦ ἐτηρήθησαν παρ' ἐμοὶ τὰ τε προσκονητὰ χρυσοβούλλα, ὁ δηλωθεὶς περίορος καὶ τὰ προσκονητὰ προστάγματα, καὶ εἶρον ἐν αὐτοῖς ἐντὸς ἐμπεριελημμένα μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ χωράφια καὶ τὸ ἀμπελίον τὰ ἀπὸ τοῦ Γουναροπούλου καὶ ἐν διασείξει ὄντα παρὰ τῶν Μαντειαῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν· τοῖνον οὕτως ἐχόντων ἀποκαθιστάμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ἔχειν τὴν τοιαύτην μονὴν τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ τὸ ἀμπελίον ἀδιάσειστα καὶ πάντη ἀνενό-

χλητα κατὰ τὴν περίληψιν τῶν προσόντων αὐτῆς δικαιωμάτων καὶ κρίσεων, καὶ καθὼς ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθρόντης καὶ βασιλεὺς διορίζεται. ἔνθεντοι καὶ οὐκ ὀφείλει τις εἶτε ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν Μαντειανῶν, εἶτε τῶν προσγεγῶν αὐτῶν ἢ ἑτέρων τινῶν ὀχλήσιν ἐπαγαγεῖν τῷ μέρει τῆς μονῆς ἢ τῶν τυχόντα διασεισμὸν ἕνεκα τῶν τοιοῦτων χωραφίων καὶ τοῦ ἀμπελίου, ἀλλ' ἀπέχειν τέλος ἐξ αὐτῶν. εἰ δ' ἴσως καὶ ἐτι πειράται τις ἐξ αὐτῶν ὀχλήσαι καὶ αὐθις τὴν κοιαύτην μονὴν καὶ τῆς δυναστείας προσμένει, ὁ τοιοῦτος γινωσκέτω, παιδευθῆναι μέλλει καὶ ζημιωθῆναι προσηκόντως, ὥστε καὶ μὴ βουλόμενος παῦσαι τῆς δυναστείας, ὡς μὴ πειθόμενος τῷ βασιλικῷ προσκυνητῷ προστάγματι, καὶ ἐσείται ἀπὸ γε τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ εἴης ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος ἢ δηλωθεῖσα σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τῶν Λέμβων τῆς ἐμφάνειά τοῦ παρόντος ἡμετέρου σιγίλλιῶδους γράμματος, οὗ καὶ γεγονότος ἐπεδόθη τῷ μέρει αὐτῆς εἰς ἀσφάλειαν. μηνί αὐγοῦστῳ ἰνδ. δευτέρῳ †.

† Ὁ δοῦλος καὶ θεῖος τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως, Θεόδοτος σεβαστὸς ὁ Καλόθετος †.

OXXIII. Sine anno, mense novembri, ind. XII.

*Imperator diiudicat controversiam ortam inter monasterium et Pothum
Apelmene.*

† Ἐτερον πρόσταγμα καθυποβάλλον ὑπὸ ζημίαν τῷ μέρει τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν, εἴπερ οὗ παύσουσι διενοχλεῖν τοὺς μοναχοὺς †.

† Εἶχε μὲν τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων οὐκ ὀλίγας διαστίξεις καὶ διαμάχας μετὰ τοῦ μέρους τοῦ Πόθου τοῦ Ἀπελμενέ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς περὶ τινος γῆς οὐσῆς ἐντὸς τοῦ περιόρου τοῦ γεγονότος αὐτῆς παρὰ τοῦ στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κοροῦ Φωκά, πρὸ χρόνων πολλῶν, ὑπὲρ οὗ δὴ περιόρου ἐγεγόνει καὶ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου, ἐπιστηρίζον αὐτὸν καὶ ἐτηρήθη ἢ τοιαύτη ὑπόθεσις ἐν τῇ ἀδλῆ τῆς βασιλείας μου, παρόντων καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἀνεφάνησαν οἱ μοναχοὶ δικαιούμενοι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ γῆ, καὶ ἐγεγόνει αὐτοῖς καὶ ὀρισμὸς τῆς βασι-

λασίας μου περί τούτου. οί δὲ δηλωθέντες ἀπεπέμθησαν, ὡς μὴ δίκαιον ἔχοντες. ἐπεὶ δὲ καὶ πάλιν ὄχλον τοῦ μοναχοῦ οἱ ἀνωτέρω δηλωθέντες χάριν τῆς τοιαύτης γῆς, καὶ ἐνεφάνισαν οὗτοι ἐν τῇ ἀλλῇ τῆς βασιλείας μου καὶ ἔγγραφον, ἀφ' οὗπερ μᾶλλον ἐδηλώθη, ὡς ἡ τοιαύτη γῆ ἀπὸ τῶν δικαίων ἦν τῆς κατὰ τὴν Κωνσταντινουπόλιν σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Χριστοῦ, δεόν ἔκρινε καὶ αὐθις ἡ βασιλεία μου κατέχεσθαι τὴν τοιαύτην γῆν παρὰ τοῦ μέρους τῆς εἰρημένης σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων αὐθιαντικῶς καὶ δεσποτικῶς καὶ νέμασθαι ἀπερικόπως καὶ τὴν ἐντεσθεν πρόσοδον ἀποκερδαίνειν καὶ μηδεμίαν τὸ ἀπὸ τοῦδε εὐρίσκειν ὄχλησιν ἐπὶ ταύτῃ παρὰ τῶν εἰρημένων μερῶν, ὡς ὑφαιλόντων τούτων ἀπέχειν τέλειον ἐξ αὐτῆς. εἰ δ' ἴσως ποτὲ πειρασθῶσιν οὗτοι πάλιν ὄχλειν τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων χάριν τῆς τοιαύτης γῆς, ὑφαίλει ὁ κατὰ χώραν ἐνεργῶν δικαίω τοῦ δημοσίου, ἐμφανιζομένου αὐτῷ τοῦ παρόντος ὀρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ἀφαιρεσθαι ἐξ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω δηλωθέντων χάριν ζημίας ὡς ἀπειθῶν ὑπέρπυρα χιλια. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὀρισμός, καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς εἰρημένης σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων εἰς δικαίωσιν καὶ ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μνηὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ιβ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

ΟΧΧΙΥ. Sine anno, mense maio, ind. XIV.

Georgius Macrenus, dus thematis Thraecistorum, monasterio adiudicat campos et vineam occupata a Manteanis.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, τοῦ Μακρηνοῦ κυροῦ Γεωργίου, ἀποκαθιστάν τοῦς μοναχοῦς εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ ἀμπέλιον, ὅπερ καταδυναστεύουσιν οἱ Μαντειανοὶ καὶ οἱ προσγεγεῖς αὐτῶν †.

† Ἐπεὶ θεῖον καὶ προσκονητὸν βασιλικὸν ὀρισμὸν ἐδεξάμην τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθίντου καὶ βασιλέως διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἣν εἶχον οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων μετὰ τοῦ Πόθου τοῦ Μαντειανοῦ καὶ τοῦ Κωνστομάρη καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν περὶ χωραφίων καὶ ἀμπελίων, ἧς δὴ ὑπόθεσις πολλὰκις ἐτηρήθη καὶ ἐφάνη ἔχειν τὸ δίκαιον ἢ μονῆ, κατὰ τοῦν τὴν

περίληψιν τοῦ θεοῦ καὶ προσκυνητοῦ βασιλικῷ ὄρισμῳ ἀποκαθιστῶμεν καὶ δι' ἡμετέρας γραφῆς τὸ μέρος τῆς μονῆς εἰς τὸ κατέχειν ταῦτα καὶ νέμεσθαι καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποκερδαίνειν εἰσοδὸν πάντῃ ἀνενοχλήτως καὶ ἀταράχως, τὸ δὲ γε μέρος τοῦ Μαντειανοῦ μένειν ἔξω τῆς γενομένης ἀποκαταστάσεως, καὶ οὐκ ὑφείλει ὅπως βαλεῖν πόδα ἐπ' αὐτοῖς ἢ τὴν οἰανδήποτε δόχλησιν ἢ δυναστείαν ἐπαγαγεῖν τῇ μονῇ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, ὡς εἴρηται, ἔνεκα. εἰ δ' ἴσως σπεύδει, ὡς ἀνήνεγκται, παροπισπᾶσαι τι ἀπὸ τῶν δικαίων τῆς μονῆς τὸ μέρος τῶν Μαντειανῶν, μέλλει ζημιωθῆναι τὰ χίλια ὑπέρπυρα, εἰ μὴ ἀποστῶσι δυναστεύειν τοὺς μοναχοὺς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς καὶ προσκυνητὸς ὄρισμός διορίζεται. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς διαληφθεῖσι μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. μα. ρ. ι. ν. δ. ι. δ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδελφέντου καὶ βασιλέως, δοῦξ τοῦ θεάματος τῶν Θρακῆσιων, Γεώργιος ὁ Μακρηνός †.

OXXV. Sine anno.

Theodorus Callistus, metropolita Smyrnae, confirmat acta, quae monasterio adiudicant possessiones occupatas a Manteanis.

† Γράμμα τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, τοῦ Καλλίστου κυροῦ Θεοδώρου, ἐπιβεβαιούν τὰ γεγονότα προστάγματα καὶ λοιπὰ ἀποκαταστικὰ δικαιώματα, ὑπὲρ ὧν ὑποστατικῶν πραγμάτων καταδυναστεύεται ἡ μονὴ παρὰ τῶν Μαντειανῶν καὶ τῶν προσγεγῶν αὐτῶν ἡγουν τοῦ Πέθου καὶ τῶν λοιπῶν †.

† Ὁ πρὸ βραχέος ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ [μονῇ] τῶν Λέμβων γεγονώς θεὸς καὶ βασιλικὸς προσκυνητὸς ὄρισμός ἐφανέρωθη τῇ ἡμῶν ταπεινότητι τὴν σήμερον παρὰ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἀγία βασιλικῇ μονῇ ἡγουμένεοντος, τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις, κυροῦ Κορίλλου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀσκουμένων μοναχῶν, δε δὲ βασιλικὸς καὶ θεὸς προσκυνητὸς ὄρισμός διηγόρευε τὸ στέργον ἔχειν, βέβαιόν τε καὶ πάγιον πάντα τὰ ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ παρεγεγονότα προσκυνητὰ χρυσόβουλλά τε καὶ λοιπὰ δικαιώματα, μὴ ταλμῆσοντός τινος

των ἐποίκων Σμόρνης ἢ τῶν περὶ προσιῶπων ἀρχοντικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἢ τοῦ μέρους τοῦ θλαντειανοῦ ἢ τοῦ Πόθου ἢ ἐτέρου τινὸς ἀποσπάσαι τι ἐκ τῶν ἀκινήτων πραγμάτων τῆς τοιαύτης βασιλικῆς μονῆς τῶν ἐμπεριελημμένων ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις καὶ τοῖς προσταγμασιν αὐτῆς, εἰ δὲ καὶ ἔτι διωρίζετο, τολμήσει τις ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Κωνστομάρη ἢ τοῦ Πόθου ἐνοχλήσαι τῇ τοιαύτῃ μονῇ, εἴτε διὰ τὸν ἀμπελώνα, εἴτε διὰ τὰ χωράφια τὰ ἐν τῇ Βάρῃ διακείμενα ἢ διὰ πάροικον, ζημιωθῆναι ὑφείλει τὰ ἐν τῷ προγεγονότι διοριζόμενα ὀρισμῶ παρὰ τοῦ

Reliqua desunt, folio uno e cod. excisso.

CXXVI. Sine anno, mense augusto, ind. VII.

Imperator vetat monasterium a Commeno Phila vexari.

Initium deest.

αὐτοὺς ἀντιστρέφαι πρὸς τὴν μονὴν, εἴ τι ἀδίκως καὶ δυναστικῶς ἀφείλοντο ἀπὸ τῶν ζώων τῆς μονῆς, ὡσαύτως ἵνα τηρήσῃς καὶ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὑπόθεσιν καὶ, εἴπερ εὐρήσεις, ὅτι ἐντὸς τοῦ περιόρου τῆς μονῆς ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὕδωρ, ἵνα ἐπιφωνήσῃς τὸ μέρος τοῦ Φιλῆ, ἀπέχειν ἀπὸ τῶν τῆς μονῆς δικαίων, καὶ ἀποκαταστήσῃς αὐτὴν ἀνενοχλήτως κατέχειν τὸν τοιοῦτον ποταμόν, καὶ ἐπιφωνήσῃς τῷ μέρει τοῦ ἀπέχειν τέλειον ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος ποταμοῦ. ὡσαύτως ἵνα ἀποκαταστήσῃς τὴν τοιαύτην μονὴν κατέχειν ἀνεμποδίστως καὶ ἂ εἶχον ἔκκαλαι ἐλαϊκὰ δένδρα, ἵνα ἔχῃσι ταῦτα ἀνεμποδίστως πάντῃ καὶ ἀνενοχλήτως κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος τῇ μονῇ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου. καὶ θέλει ἡ βασιλεία μου, ἵνα ἀποκαταστήσῃς τὴν μονὴν εἰς τὸν οἰκτεῖον περίορον καὶ μὴ κατὰ τι παρεμποδίζεσθαι παρὰ τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Φιλῆ. καὶ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου, καὶ ἀποκατάστησον τὸ μέρος τῆς μονῆς, ἵνα μὴ ἔχη ὄχλησιν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Κομνηνοῦ τοῦ Φιλῆ, ἀλλ' ἵνα κατέχωσιν ἀνενοχλήτως τὰ οἰκτεῖα δίκαια αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ αὐγούστῳ ἰνδ. ἐβδόμενης δεῖ ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θετας χειρός †.

CCXVII. Sine anno, mense aprili, ind. VI.

Imperator monasterium iustur contra vexationes Ioannis Ducae Curtici.

† Ἐτερον πρῶσταγμα διοριζόμενον καὶ τὸ τοιοῦτον, εἶναι τὴν μονὴν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πάντα ἀνώτερον πάσης δημοσιακῆς καὶ δουκικῆς χειρός †.

† Περιπόθητε σύγγαμψε τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κύρις Ἰωάννη Δούκα Κουρτίκη. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λεμβων, ἀναδραμόν πρὸς τὴν βασιλείαν μου, ὑπέμνησεν αὐτῇ, ὅτι παραθεωρῶν τὸ γεγονός αὐτῇ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου ἐπὶ παντοίᾳ ἐξουουσία τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου ἀνατεθειμένων αὐτῇ κτημάτων ὁποιωνδήποτε, οὐ μικρῶς ἐπηρέαζεις τοὺς παροίκους τοῦ κτήματος αὐτῶν τῆς Βάρεως· καθέλκεις γὰρ καὶ αὐτοὺς μετὰ τῆς λοιπῆς χώρας εἰς δόσεις στυπαξούγγων, καρβῶνων, πλωρίμων, κανισκίων, χρειῶν δουκικῶν καὶ ἄλλων τοιοῦτων, οὐ μόνον δὲ εἰς τὸ κτήμα αὐτῶν ποιεῖς ταῦτα, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τῆς μονῆς μοναχοὺς, καὶ οἷος ἀπ' αὐτῶν ἀντιποιήσεται ὑπὲρ τοῦ πράγματος τῆς μονῆς, ἀπεντευθεν φυλακίζεις αὐτὸν καὶ ἀτιμοῖς καὶ ἐπαπειλῇ δαίρειν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα κακωτικὰ ἐργάζῃ εἰς τὴν μονήν. καὶ ἐθαύμασεν ἡ βασιλεία μου, πῶς τοιαῦτα γίνονται παρὰ σοῦ, καὶ ταῦτα γινώσκοντος, ὁποῖον θέλημα ἔχει ἡ βασιλεία μου πρὸς τὴν τοιαύτην μονήν. σὺ ἐὰν εἶχες κοῦ ποτε τίποτε οἰκτεῖον, ἐπηρέαζετο δὲ παρ' ἄλλου, ἐμελλες δυσφορεῖν πολλὰ περὶ τούτου καὶ εἰς τόπον, ὃν γνωρίζεις, ὅτι ἀνεκαίνισεν ἡ βασιλεία μου, καὶ εἰς μονὴν ἐγκατέστησε, καὶ ὅπερ δὲ ἔχουσιν οἱ μοναχοὶ, ψυχικὸν ἔχουσι τῆς βασιλείας μου ἀπὸ δωρεᾶς αὐτῆς, θέλει, ἵνα ποιῆς τοιαῦτα ἐπιζήμια καὶ κακωτικά. διορίζεται γοῦν σοὶ ἡ βασιλεία μου ἐπιφωνηματικῶς, ἵνα μὴ μάθῃ ἀπὸ τοῦ νῦν, ὅτι ἢ σὺ ἢ τις τῶν δικαίω σου ἢ αὐτὸς ὁ λογαριαστής σου ἔλωσ παρνεβάλεν εἰς κτήμα τῆς μονῆς, ἢ εἰς τὴν τυχοῦσαν δόσιν αὐτὸ καθέλκυσεν, ἢ τινὰ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἐθλίψεν ἢ ἠτίμωσε, καὶ μὰ τὴν κεφαλὴν μου, εἰς τὸ δεκάπλάσιον θέλει παθεῖν τὴν ἀτιμίαν ὁ ἄνθρωπός σου ὁ ταύτην ποιήσων. διατήρει γοῦν τὴν μονήν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν πάντα, καθὼς διετηροῦντο καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ σοῦ καὶ κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προσόντος αὐτῇ χρυσόβουλλου τῆς βασιλείας μου, καὶ μηδεμίαν ὑγλήσιν ἔλωσ ἐπάγης

αὐτῇ, ἢ τοῖς παροῖκοις καὶ δουλευταῖς αὐτῆς. ὁ δὲ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός μετὰ τὸ ἐμφανισθῆναι σοι ἀντιστραφήτω τῇ μονῇ ἐπὶ τῷ προσεῖναι αὐτῇ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἀνενοχλησίαν αὐτῶν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλίῳ ἰνδ. ἕκτης δι' ἔρουθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXVIII. Sine anno, mense iulio, ind. XII.

Imperator iubet Theodorum Icanatum tueri iura monasterii.

† Ἐτερον πρόσταγμα διοριζόμενον καὶ τὸ τοιοῦτον διαμένειν, καὶ τὴν μονὴν καὶ τὰ μετόχια αὐτῆς ἀνώτερα πάσης ἐπηρείας δημοσιακῆς καὶ χειρὸς δουκικῆς †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκίε τῇ βασιλείᾳ μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κῆρ Θεόδωρε Ἰκανάτε. τὸ μέρος τῆς μονῆς τῶν Λέμβων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὅτι ὁ ἐνεργήσας ἐν τῇ Σμύρνῃ Κωνστομάρης οὐκ ὀλίγα διέσπεισε τοὺς ἐν τῷ μετοχίῳ τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἑτέροις μετοχίοις, ἀλλὰ καὶ οἱ σκουτελάδες καὶ οἱ οἰνοχεῖς τῆς βασιλείας μου ἐπηρεάζουσι καὶ συντριβουσι τούτους· ἡ βασιλεία μου τοῦν θέλημα ἔχει, ἵνα μήτε σκουτελάς, μήτε οἰνοχόος, μήτε τὸ μέρος σου εἰσέρχεται ὅπως καὶ διασειῇ τοὺς ἐν τοῖς τοιοῦτοις μετοχίοις, καὶ διορίζεται σοι, ὡς ἂν δεφενδεύῃς σὺ ταῦτα καὶ οἰκονομῇς, ἵνα κατὰ τὴν περιληψὶν τοῦ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου διατηρῶνται ἀδιάσειστα καὶ ἀνενόχλητα, καὶ μηδεὶς τολμᾷ πόδα ὅπως παραβάλλειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἄλλοτε περὶ τούτου μὴ ὀχληθῇ ἡ βασιλεία μου, ἀλλὰ ποιήσον κατὰ τὸν παρόντα ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου, ὃν καὶ ἀντιστρεφόν τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ιβ' δι' ἔρουθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CXXIX. Sine anno, mense februario, ind. VIII.

Imperator monasterium tuetur contra vexationes Tzirithonis.

† Ἐτερον πρόσταγμα δι' ἣν εἶχον ὀχλησιν ἡ μονὴ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Τζιρίθωνος εἰς τὰ Μῆλα †.

† Οικεῖς τῇ βασιλείᾳ μου, κῆρις Μαγούηλ Καντακουζηνά. τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων ἀνέφερε τῇ βασιλείᾳ μου, ὅτι τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος ἐκείνου δυναστεύει τοῦτο εἰς τὸν τόπον τὸν ἐπιλεγόμενον τὰ Μῆλα, εἰς ἔν οὐ μεταίχεν οὔτε ὁ Δούκας ἐκεῖνος, κῆρις Θεόδωρος, ὃς προεῖχεν ὃ ἔχει κτῆμα τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, οὔτε οἱ πρὸ αὐτοῦ. ἀπέρχονται γάρ οἱ τοῦ μέρους τοῦ Τζιρίθωνος εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον τοῦ μοναστηρίου, καὶ καταφρονητικῶς διακαίμενοι πρὸς τὴν μονὴν ποιοῦσι ζημίας εἰς τοὺς καθημένους ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ, καὶ οὐ φροντίζουσι τῆς μονῆς. διορίζεται σοι γοῦν ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν κατὰ τόπον ἐπιστῆς καὶ τηρήσῃς τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, καὶ εἴπερ εὐρήσῃς, ὅτι ὁ τοιοῦτος τόπος δίκαιον ἔνι τῆς μονῆς τῆς βασιλείας μου, καὶ ἀδίκως κατεπεμβαίνει τούτου τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, καὶ οὐδὲ ὁ ἔχων τὸ κτῆμα, ὃ ἔχει τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, κῆρις Θεόδωρος ὁ Δούκας, εἶχεν αὐτὸν, ἀποσοβήσῃς μὲν τὸ μέρος τοῦ Τζιρίθωνος, καὶ ἐπιφωνήσῃς ἀπέχειν ἐξ αὐτοῦ, τὴν δὲ μονὴν οἰκονομήσῃς κατέχειν αὐτὸν ἀνενοχλήτως, καθὼς καὶ τὸ πρότερον, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ Δούκα ἐκείνου κοροῦ Θεοδώρου καὶ κατὰ τὴν τοῦ χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου περιληψίην †.

† Εἶχε τὸ. μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. ὀγδόῃς δι' ἑρῶθρων γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

OXXX. Sine anno, mense ianuario, ind. V.

Pincerna Cantacuzenus exemptionem monasterii a tributis confirmat.

† Ἐτερον γράμμα πιγκέρνη τοῦ Καντακουζηνοῦ ἀνώτερον διατηροῦν καὶ τὴν μονὴν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν κτῆματα ἀπὸ πάσης δημοσιακῆς συζητήσεως †.

† Ἐπεὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν χρυσοβούλλον κέκτηται ἡ σεβασμία βασιλικὴ μονὴ τῶν Λέμβων, διοριζόμενον μηδὲν εἰσερχεσθαι τὸν δημόσιον ἐπὶ τῆς αὐτῆς κτήμασιν ἢ βιβαρτοῖς ἢ ἄλλοις τιῶν αὐτῆ διαφέρουσιν, ἀλλὰ ἀπέχειν τέλειον ἐξ αὐτῶν, παρεγγυώμεθα πᾶσι τοῖς ἐνεργοῦσι δικαίῳ ἡμῶν, νῦν τε οὔσι καὶ ἐς ὕστερον ἐλευσομένοις, μηδὲν ἐπάγειν ἐμποδισμόν ἢ διασεισμόν τὸν τυχόντα ἐπὶ τοῖς κτή-

μασι τῆς ῥηθείσης μονῆς ἢ βιβαρίοις ἢ μετοχίοις ἢ ζευγηλατείοις ἢ χωρίοις ἔν τε τῇ Μανταίᾳ, ἔν τοῖς Παλατίοις καὶ τοῖς ἀλλαγῶ οὔσι, μήτε μὴ ἐν τοῖς χειρογρηπίοις, ἀλλὰ μηδὲ κονταράτους ἐκβάλλειν ἢ ἀερικεύειν τιὰ τῶν τῆς μονῆς, ἀλλὰ ἀπέχειν τέλεον ἐξ αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτήν, καθὼς ὁ θεὸς καὶ χρυσόβουλλος λόγος διακελεύεται. ἴστω γὰρ πᾶς ὁ τολμήσων ὄχλησιν τὴν τυχοῦσαν ἐπάξει τινὶ τῶν τῆς μονῆς ἢ ζημιῶσαι ἢ ἀγγαρεῦσαι ἢ ἄλλο τι κακωτικὸν καὶ ἀτιμὸν διαπράξασθαι, κἂν ὅσος ἄρα καὶ εἴη, ζημίᾳ μέλλει ὑπεβληθῆναι καὶ ἀτιμίᾳ. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγεγόνει καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῇ ῥηθείσῃ σεβασμίᾳ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν. ὡσαύτως ὀφείλει ἔχειν καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατερχομένου ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ τῆς μονῆς ὄρους καὶ δεσπόζειν αὐτὸ, καθὼς ἐξ ἀρχῆς εἶχέ τε καὶ ἐδέσποσε, καὶ μὴ εὐρίσκειν ἐμποδισμὸν ὑπὸ τινος τῶν Μαντειαίων. μὴνί Ιαννουαρίῳ Ινδ. ε' Ϛ.

† Ὁ δοῦλος τοῦ ἁγίου μου ἀθέντου καὶ βασιλέως ὁ Πιγκέρνης Ϛ.

CXXXI. Sine anno, mense iunio, ind. X.

Imperator tuetur iura Basilii Blatteri in Demosio.

† Τὰ προστάγματα, ἅπερ εἶχε τὸ μέρος τοῦ Βλαττεροῦ καὶ τοῦ Παβδοκανάκη εἰς δικαίωσιν αὐτῶν χάριν τῶν εἰς τὸν Δημοσιάτην ποταμὸν χωραφίων τῶν Γουναροπούλων Ϛ.

† Ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου ὁ ἀπὸ τῶν βεστιαριτῶν αὐτῆς τῶν ὑπὸ τὸν περιπόθητον ἀδελφόν τῆς βασιλείας μου, κδριν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν, Βασίλειος ὁ Βλαττερός, ὡς οἱ προσγενεῖς αὐτοῦ καὶ παῖδες τοῦ Γουναροπούλου, ὃ τε Μιχαήλ, ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Νικόλαος, οἱ οἰκοῦντες ἐν τῇ κατεπανίκῃ τῆς Σμύρνης, εἶχον γονικόθεν αὐτοῖς διαφέροντα καὶ πρὸ μακρῶν τῶν χρόνων παρὰ τούτων κατεχόμενα τόπια χωραφιαῖα τιὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῇ οὕτως ἐπιλεγομένη τὸ Δημοσίον διακείμενα, καθήρπασαν δὲ ταῦτα πρὸ χρόνων ἤδη τριῶν οἱ ἔποικοι τοῦ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Σμύρνης χωρίου τοῦ Κυπαρισίου, καὶ βιαίᾳ χειρὶ κατέχοντες τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποφέρονται πρόσοδον, καὶ ἐπεὶ ἐδεήθη τῆς βασιλείας μου ὁ δηλωθεὶς

Βλαττερός διορισσάσθαι μὴ ἀπὸ τῆς τοιαύτης τῶν Κυπαρισσηῶν πλεονεξίας στερεῖσθαι τοὺς ἀναγεγραμμένους προσγεγεῖς αὐτοῦ τῶν αὐτοῖς διαφερόντων τοπίων, διορίζεται σοὶ ἡ βασιλεία μου τῷ κατὰ χάραν ἐνεργούντι, τηρῆσαι τὰ περὶ τούτου, καὶ εἰ εὐρήσεις οὕτως ἔχουσαν τὴν ἀλήθειαν, ἀποκαταστήσαι τούτους ἐπ' αὐτοῖς, ὡς ἂν κατέχωσι ταῦτα κατὰ τὸ γονικόθεν, ὡς ὑπέμνησαν ἐπὶ τούτοις προσαρμόζον αὐτοῖς δικαίον, καὶ ἱκανῶσαι ἀπὸ τῶν Κυπαρισσηῶν ἐποίκων τὰς τούτοις ἀνηκούσας μορτάς, ἐφ' ὅσῳ καιρῷ οἱ αὐτοὶ ἔποικοι τὰ τοιαῦτα ἐνεμήθησαν τόπια †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. δεκάτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXXXII. Sine anno, mense octobri, ind. IV.

Imperator iustur iura Ioannis Rhaddosanaei in Demosio.

† Ἐτερον πρόσταγμα τοῦ αὐτοῦ, οὗ προεγράψαμεν Ραβδοκανάκη, χάριν τῶν αὐτῶν χωραφίων †.

† Ὁ βεστιάριτης τῆς βασιλείας μου, Ἰωάννης ὁ Ραβδοκανάκης, ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ὁ πενθερός αὐτοῦ, ἐκεῖνος ὁ Βλαττερός, ἐφθασε δοῦναι αὐτῷ κατὰ λόγον προίκος μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξ ἀγορασίας περιελθόντα τούτῳ χωράφια ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων ἐκείνων, τὰ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ διακείμενα, ἐφ' οἷς καὶ χρυσόβουλλον τῆς βασιλείας μου πρόσεσι τούτῳ, διοριζόμενον κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ πάντα τὰ προικοδοτηθέντα αὐτῷ οἰαδήτινα ἀκίνητα. νῦν δὲ τὸ μέρος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων περᾶται ἰδιοποιήσασθαι τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ τοῦτον τῆς κατοχῆς ἐκδιώξει, καὶ ταῦτα ἐκ μακρῶν χρόνων κατεχόμενα παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ, ἐκείνου τοῦ Βλαττεροῦ. ἐπεὶ γοῦν, εἰ οὕτως ἔχει, ἄδικον ἐλογίσατο τοῦτο ἡ βασιλεία μου, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα χωράφια, καθὼς καὶ ἐπροικοδοτήθησαν αὐτῷ, καὶ μὴ ἔχειν ἄδειαν τὸ μέρος τῆς ῥηθείσης μονῆς τῶν Λέμβων ταῦτα ἰδιοποιήσασθαι, ἀλλὰ ἀπέχειν ἐξ αὐτῶν τῇ ἐμφανείᾳ τῆς παρούσης προστάξεως τῆς βασιλείας μου, ἧτις καὶ ἐγεγόνει τῷ ῥηθέντι Ραβδοκανάκη εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

CXXXIII. Sine anno, mense iunio, ind. VI.

Imperator Ioanni Rhaddocanaci adiudicat possessiones quasdam.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἐπικυρωτικὸν τοῦ οὐ προείπομεν Ραβδοκανάκη ὑπὲρ τῶν αὐτῶν χωραφίων τῶν Γουναροπούλων τῶν εἰς τὸν Δημοσιάτην ποταμὸν †.

† Ὁ βεστιάριτης τῆς βασιλείας μου, Ἰωάννης ὁ Ραβδοκανάκης, ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὡς ἐπὶ τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ ἀπὸ προικὸς χωραφιαίοις ταῖσι ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Δημοσιάτου ποταμοῦ διακειμένοις καὶ παρὰ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ Βλαττεροῦ ἐκείνου ἐξωγηθεῖσιν ἀπὸ τοῦ Γουναροπούλων ἠδικοῖτο παρὰ τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων· ἐπειρᾶτο γὰρ ὁ καθηγούμενος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀποσπᾶσαι τὰυτὰ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἰδιοποιήσασθαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπορίσατο ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου ὁ Ραβδοκανάκης, διοριζόμενον τηρηθῆναι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν παρὰ τοῦ περιποθήτου συγγάμβρου τῆς βασιλείας μου, δοῦκός τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, κυροῦ Ἰωάννου Δούκα τοῦ Κουρτίκη, ὅς καὶ τηρήσας αὐτὴν παρουσίᾳ καὶ τοῦ καθηγουμένου τῆς τοιαύτης μονῆς τῶν Λέμβων, ἐγνώρισε δικαιοῦμενον τὸν Ραβδοκανάκην ἐπὶ τοῖς τοιούτοις χωραφίοις, διὸ καὶ ἔγγραφον ἀποκατάστασιν ἐποίησε πρὸς αὐτὸν, διαλαμβάνουσαν κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα χωράφια καὶ μὴ ἔχειν μετροσίαν τινὰ τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἐπ' αὐτοῖς. ἔδεήθη γοῦν τῆς βασιλείας μου ὁ ῥηθεὶς Ραβδοκανάκης καὶ ὄρισμοῦ ταύτης ἐπιτοχεῖν, ἐπικυροῦντος τὴν τοιαύτην ἔγγραφον κρίσιν τε καὶ ἀποκατάστασιν. ἡ γοῦν βασιλεία μου τὴν δέησιν αὐτοῦ προσηκαμένη ἠδύοχησε τὰ περὶ τοῦτου, ὅθεν καὶ ἐπικυροὶ ταύτην διὰ τῆς παρουσίας προστάξεως, καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀπαράηραστον κατὰ πρόας τὰς περιλήψεις καὶ διαστίξεις αὐτῆς, ὥστε κατέχεσθαι παρ' αὐτοῦ τε καὶ τοῦ μέρους αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα χωράφια ἀναφαιρέτως τε καὶ ἀναποσπᾶστως, κἂν μετὰ τὴν τοιαύτην κρίσιν ὄρισμὸν τῆς βασιλείας μου ἐπορίσατο τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἕτερόν τι διοριζόμενον, ἐφ' ᾧ καὶ ὀφείλει ὁ κατὰ χώρας ἐνεργῶν ἀνιλαμβάνεσθαι τοῦ μέρους τοῦ Ραβδοκανάκη καὶ μὴ παραχωρεῖν τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς ἀΐκειν αὐτόν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ οἰκονομῆσαι δοθῆναι πρὸς αὐτόν

παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς τὴν ἀνήκουσαν τούτῳ μορτὴν ἀπὸ τῶν τοιούτων χωραφίων. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει αὐτῷ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ Ἰουνίῳ ἰνδ. ἕκτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

† Εἶχε δὲ καὶ κηρίνην βούλλαν διὰ τοῦ θείου καὶ βασιλικοῦ θακτυλίου καὶ, ὡς ἔθος τοῖς μεσάζουσι, κάτωθεν σεσημειωμένον διὰ τοῦ Τορνίκη Δημητρίου †.

CCXXXIV. Sine anno, mense maio, ind. IV.

Imperator iura et privilegia monasterii confirmat.

† Ἐτερον πρόσταγμα, ἐπικυροῦν τὰ τῆς μονῆς χρυσόβουλλα καὶ δικαιώματα, ὅσα καὶ εἰσὶν †.

† Ἐπεὶ ὁ καθηγούμενος καὶ οἱ μοναχοὶ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς κατὰ τὸ ὕρος τῆς Σμόρνης διακειμένης τῆς ὑπεράγγου θεοτόκου καὶ ἐπονομαζομένου τοῦ Λέμβου ἐδεήθησαν τῆς βασιλείας μου ὄρισμοῦ ταύτης τυχεῖν, ἐπιβεβαιούντος τὰ προσόντα αὐτοῖς χρυσόβουλλα καὶ τοὺς λοιποὺς ὄρισμοὺς τοῦ αἰιδίμου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ τὰ λοιπὰ παλαιγενῆ δικαιώματα καὶ κατὰ τὰς αὐτῶν περιλήψεις κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀνενοχλήτως καὶ ἀδιασειστώως καὶ ἀναποσπάστως πάντα τὰ ὀθενδήποτε προσαρμόσαντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ κτήματα καὶ λοιπὰ ὑποστατικά, εἴτε ἀπὸ δωρεῶν τοῦ αἰιδίμου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου περιήλθον αὐτῇ, εἴτε ἐξ ἀγορασίας, εἴτε καὶ ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων, καὶ ἡ βασιλεία μου τῇ αἰτήσει αὐτῶν προσχοῦσα τὸν παρόντα ὄρισμόν αὐτῆς ἐπώρεξε τούτοις, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ ἔδραον ἔχειν καὶ ἀπερικλόνητον τὰ τε χρυσόβουλλα καὶ τοὺς λοιποὺς ὄρισμοὺς τοῦ αἰιδίμου βασιλέως καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ τὰ λοιπὰ παλαιγενῆ δικαιώματα καὶ κατὰ τὰς περιλήψεις αὐτῶν κατέχειν καὶ νέμεσθαι καὶ εἰς τὴν ἐξῆς ὡς ἔως τοῦ νῦν πάντα τὰ ὀθενδήποτε προσαρμόσαντα αὐτῇ κτήματα ἀναποσπάστως καὶ ἀνενοχλήτως καὶ μὴ εὐρίσκειν ἀπὸ τινὸς ἐπὶ τῇ τούτων κατοχῇ καὶ νομῇ τὸν τυχόντα διασεισμένον, κατέχειν δὲ καὶ τὸ μετό-

χιον τὸ ἀνεγερθὲν ἀρτίως παρ' αὐτῶν τὰ κατὰ τοὺς Πλάνους διακει-
μενον καὶ παρὰ τοῦ Πλανήτου προσενεχθὲν καὶ μηδ' εἰς τοῦτο εὐ-
ρίσκειν ἀπὸ τινῶν διασεισμών, ἐπεὶ δὲ ἀπεγράφησαν καὶ τὰ κτήματα
τοῦ τοιοῦτου μοναστηρίου παρὰ τῶν μοναχῶν δι' ὄρισμον τοῦ αἰοδί-
μου βασιλέως, τοῦ πατρὸς τῆς βασιλείας μου, καὶ ἐδεήθησαν τῆς
βασιλείας μου ἔχειν τὸ στέργειν τὴν τοιαύτην ἀπογραφὴν, διορίζεται
ἡ βασιλεία μου στέργειν καὶ τὴν τοιαύτην ἀπογραφὴν καὶ μηδὲν
τολμῆσαι τινὰ χωρῆσαι εἰς ἀνατροπὴν τῆς τοιαύτης ἀπογραφῆς, δια-
φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κτήματα καὶ τὰ βιβάρια τῆς μονῆς
καὶ τὰ λοιπὰ ὑποστατικά ἀδιάσειστα καὶ ἀνενόχλητα πάσης καὶ παν-
τοίας ἐξουσίας ἐπαπολαύοντα καὶ εἰς τὸ μετέπειτα ὡς καὶ ἕως
τοῦ νῦν, καὶ οὐδὲν καθελκουσθήσονται εἰς οἰανδήποτε δόσιν ἢ ἐνοχ-
ληθήσονται τὸ σύνολον ἢ παρὰ τινος ἐπηρεασθήσονται τῇ ἐμφανείᾳ
τοῦ παρόντος ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, ὅστις ἐγεγόνει τῇ τοιαύτῃ
μονῇ εἰς ἀσφάλειαν.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰουλίου τῆς τετάρτης δι' ἐρυθρῶν
γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

OXXXV. Sine anno, mense julio, ind. II.

Imperator iura et privilegia monasterii confirmat.

† Ἔτερον πρόσταγμα περιεκτικὸν καὶ ἐπιβε-
βαιωτικὸν εἰς ὅσα περ ἔχει ἡ μονὴ δικαιώματα,
χρυσόβουλλα καὶ ὄρισμοὺς χάριν τῶν ἀπάντων
ὑποστατικῶν πραγμάτων αὐτῆς καὶ παροίκων †.

† Πρόσεισι μὲν χρυσόβουλλά καὶ ὄρισμοὶ τῶν αἰοδίων βασιλέων,
τοῦ τε θεοῦ τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, καὶ τοῦ
ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λάσκαρι,
τῇ κατὰ τὸ ὄρος τῆς Σμύρνης διακειμένη σεβασμίᾳ μονῇ τῆς ὑπερα-
γίας θεοτόκου τῆς τοῦ Λέμβου ἐπωνομαζομένης, διοριζόμενοι κατέχειν
αὐτὴν πάντα τὰ ὀθενδήποτε προσαρμοσάντα αὐτῇ κτήματα καὶ λοιπὰ
ὑποστατικά, εἴτε ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ αἰοδίου βασιλέως καὶ θεοῦ τῆς
βασιλείας μου περιήλθον αὐτῇ, εἴτε ἐξ ἀγορασίας, εἴτε ἀπὸ προσενέ-
ξεις τινῶν φιλοχρίστων, ἀπερικλόνητα πάντα καὶ ἀπαρασάλευτα.
ἐδεήθη δὲ ὁ ἐν αὐτῇ ἡγουμενεύων ἱερομόναχος Κύριλλος σὺν τοῖς

ὅπ' αὐτὸν μοναχοῖς καὶ ἀρτίως τῆς βασιλείας μου τυχεῖν ὄρισμοῦ ταύτης εἰς ἐπιστηριγμὸν τῶν προσόντων αὐτῆ χρυσοβούλλων, προσταγμάτων καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τῶν παρ' αὐτῆς κατεχομένων, ὧν καὶ τὴν δέησιν ἢ βασιλεία μου προσηκαμένη τὸν παρόντα αὐτῆς ὄρισμὸν τῆ τοιαύτη μονῆ καὶ τοῖς ἐν αὐτῆ μοναχοῖς ἐπιχορηγεῖ, δι' οὗ καὶ διορίζεται, ἔχειν τὰ προσόντα αὐτῆ χρυσοβούλλα καὶ ὄρισμὸς καὶ λοιπὰ δικαιώματα τὸ ἔδραϊον καὶ πάγιον καὶ κατέχειν καὶ εἰς τὸ ἔξῃς τὰ ἐν αὐτῆ κτήματα, ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται, ἀνενοχλήτως καὶ ἀπαρεμποδίστως, μὴ κωλυομένην ἐπὶ τῆ κατοχῇ καὶ νομῇ τούτων παρά τινος, καθὼς κατεῖχεν αὐτῆ ταῦτα καὶ πρότερον καὶ ἕως τοῦ νῦν, ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῆ δηλωθείσῃ μονῇ καὶ τοῖς ἐν αὐτῆ μοναχοῖς εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός †.

† Εἶχε τὸ μνησίουλφι ἰνδ. δευτέρως δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς καὶ κηρίνῃν βούλλαν διὰ τοῦ θεοῦ καὶ βασιλικῶ δακτυλίου καὶ τὸ διὰ τοῦ Τορνίκη Κομνηνοῦ Ἀνδρονίκου, ὡς ἔθος κάτωθεν τοῖς μεσάζουσιν †.

ΟΧΧΧVI. Sine anno, mense decembri, ind. IV.

Imperator iterum iura et privilegia monasterii confirmat.

† Ἐτερον πρόσταγμα καὶ τὸ τοιοῦτον περιεκτικὸν ἐπικυροῦν πάντα τὰ προσόντα τῆ μονῆ δικαιώματα χάριν τῶν πραγμάτων αὐτῆς πάντων †.

† Ἐπεὶ οἱ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν Σμόρνην σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῆς τοῦ Λέμβου μοναχοὶ ἀναδραμόντες πρὸς τὴν βασιλείαν μου ἐδεήθησαν αὐτῆς ὄρισμοῦ ταύτης τυχεῖν, ἐπικυροῦντα τὰ προσόντα αὐτοῖς χρυσοβούλλα καὶ προσταγματα τῶν αἰοιδίμων βασιλέων καὶ λοιπὰ δικαιώματα καὶ κατὰ τὰς αὐτῶν περιλήψεις κατέχειν καὶ νέμεσθαι, εἴ τι εὑρίσκονται κατέχοντες ἀνέκαθεν μέχρι καὶ σήμερον, ἀνενοχλήτως καὶ ἀταράχως καὶ μὴ παρά τινος τῶν ἀπάντων ὑφίστασθαι τὴν οἴανοῦν ὄχλησιν ἢ ἐπήρειαν, ἢ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα τὸν παρόντα ὄρισμὸν αὐτῆς ἐπώρεξε τούτοις, δι' οὗ καὶ διορίζεται τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἐνεργὸν τὰ προσ-

όντα αὐτοῖς χρυσόβουλλα καὶ λοιπὰ προτάγματα, ἔτι δὲ καὶ ἀπογραφικὰς ἀποκαταστάσεις καὶ κατὰ τὰς αὐτῶν περιλήψεις κατέχειν αὐτοὺς καὶ νέμεσθαι πᾶν, εἴ τι εὐρίσκονται κατέχοντες ἀνέκαθεν μέχρι καὶ σήμερον, ἀνενοχλήτως, ἀναποσπάστως καὶ ἀταράχως, ἔχειν τε καὶ πάντας τοὺς ἐν τοῖς κτήμασιν αὐτῶν προσκαθημένους, ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους τῷ δημοσίῳ, ἤρσον τοὺς νησιώτας καὶ τοὺς ἑτέροισ καὶ μὴ εὐρίσκειν ἐπ' αὐτοῖς ἀπὸ τινος τῶν ἀπάντων τὴν οἰανοῦν ἐπήρειαν ἢ ὄχλησιν, μήτε ἀπὸ τοῦ δημοσίου, μήτε ἀπὸ τινος ἄλλου, ἀλλὰ μένειν αὐτοὺς ἀνενοχλήτους καὶ ἀταράχους ἐπὶ πᾶσιν οἷς κέκτηνται, ὡς ἔκαλοι, καὶ μέχρι τῆς σήμερον. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς διαληφθείσης μονῆς τῆς βασιλείας μου καὶ ὁ παρῶν αὐτῆς ὄρισμός εἰς ἀσφάλειαν †.

† Ἔῤχε τὸ μὲν νὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. δ' δι' ἐρυθρῶν γραμμᾶτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

OXXXVII. Sine anno, mense martio, ind. III.

Imperator ducem thematis Thracensiorum iubet tueri iura monasterii contra Manteanos.

† Ἐτερον πρόσταγμα ἀπολογιᾶζον καὶ τὸ τοιοῦτον, τοὺς Μαντειανοὺς καὶ τοὺς αὐτῶν προσγενοίτες ἀφ' ὧν πειρῶνται ἔχειν ὑποστατικὰ εἰς τὴν Βάρην †.

† Πανσέβαστε, σεβαστὲ οἰκεῖτε τῇ βασιλείᾳ μου, δοξὲ τοῦ θεματος τῶν Θρακησίων, κβρ Θεόδωρε Κροβιζιώτα· ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου παρὰ τῶν μοναχῶν τῶν ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, ὡς ἀδικίαν καὶ ὄχλησιν εὐρίσκουσιν ἐπὶ τοῖς δικαίοις τῆς τοιαύτης μονῆς παρὰ τε τοῦ Διαβατηνοῦ καὶ τῶν Μαντειανῶν, καὶ ταῦτα πολλάκις ἀποπεμφθέντων αὐτῶν, ὡς ἀμετόχως λαλοῦντων διὰ τε ὄρισμῶν τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως καὶ θεοῦ τῆς βασιλείας μου, τοῦ αἰοιδίμου βασιλέως καὶ ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου καὶ ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου, καὶ οὐδ' οὕτως πείθονται, καὶ διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν εἰ οὕτω τὰ τῆς ἀληθείας εὐρήσεις ἔχειν, οἰκονομήσης, μὴ εὐρίσκειν τὴν διαληφθεῖσαν σεβασμίαν μονὴν ὄχλησιν τινα ἢ διάσειν ἐπὶ τοῖς δικαίοις αὐτῆς παρὰ τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων, καὶ ποιήσον, καθὼς σοὶ ὁ βασιλεία μου διορίζεται· ἀντί-

στρεφόν δὲ τῇ ἀνωτέρῳ εἰρημένῃ σεβασμῆς μονῇ τῶν Λέμβων καὶ τὸν παρόντα ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε τὸ μὴν Ἰαννουαρίου ἐνδ. τρίτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

CCXXXVIII. Sine anno, meuse iulio, ind. XIV.

Georgius Macrenius, duo thematis Thracensiorum, monasterium a tribuitis eximit.

† Ἐτερον γράμμα τοῦ δουκὸς τῶν Θρακησίων τοῦ Μακρηνοῦ ἐξ εκουσεῦοῦ καὶ τοῦτο τὰ τῆς μονῆς πάντα †.

†. Ἐπεὶ θεῖον καὶ προσκυνητὸν χρυσόβουλλον κέκτηται ἡ σεβασμῆς βασιλικῆς μονῇ τῶν Λέμβων, διοριζόμενον μηδὲως εἰσέρχεται τὸν δημόσιον ἐπὶ τοῖς αὐτῆς κτήμασιν ἢ βιβαρίοις ἢ ἄλλοις τοῖς αὐτῇ διαφέρουσιν, ἀλλ' ἀπέχειν τέλειον ἐξ αὐτῶν, ὅθεν καὶ παρεγγυώμεθα πάσι τοῖς ἐνεργοῦσι δικαίῳ ἡμῶν, ὅν τε οὔσι καὶ ἐσσομένοις, μηδὲως ἐπάγειν ἐμποδισμόν ἢ διασεισμόν τὸν τοχόντα ἐπὶ τοῖς κτήμασι τῆς ῥηθείσης μονῆς ἢ βιβαρίοις ἢ μετοχίοις ἢ ζευγηλατείοις ἢ χωρίοις ἐν τε τῇ Μανταίᾳ καὶ τοῖς Παλατίοις καὶ τοῖς ἀλλαχοῦ οὔσι, μήτε μὴν ἐν τοῖς χειρογρηπίοις, ἀλλὰ μηδὲ κονταράτους ἐκβάλλειν ἢ ἀεριχεύειν τινὰ τῆς μονῆς ἀπὸ τῶν ὄντων ἐν τῇ Μανταίᾳ, ἀλλ' ἀπέχειν τέλειον ἐξ αὐτῶν καὶ πάντων τῶν ὑπ' αὐτῆν, καθὼς ὁ θεῖος καὶ προσκυνητὸς χρυσόβουλλος λόγος διακελεύεται· ἴστω γὰρ πᾶς ὁ τολμήσων, ὅποτος ἄρα καὶ εἴη, ὁρμήσῃ ἔχλησιν τὴν τοχοῦσαν ἢ βαλεῖν πόδα ἐπάραι τινὲ τῶν τῆς μονῆς ἢ ζημιῶσαι ἢ ἀγγαρεῦσαι ἢ ἄλλο τι κακωτικόν καὶ ἀτιμον διαπράξασθαι, κἂν καὶ ὅποτος ᾗ, μέλλει ὑποβληθῆναι ζημίᾳ καὶ ἀτιμίᾳ, ὡσαύτως ὀφείλει ἔχειν καὶ τὸ ἕδωρ τοῦ κατερχομένου ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ τῆς μονῆς ὄρους καὶ δεκατίζειν αὐτὸ, καθὼς ἐξ ἀρχῆς εἶχε τε καὶ ἐδέσποζε, καὶ μὴ εὐρίσκειν ἐμποδισμόν ἀπὸ τινος τῶν Μανταϊανῶν. ἐπεὶ δὲ διάφορα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα κέκτηται ἡ μονῇ τῶν Λέμβων εἰς τὸ μηδὲ τινα ἔχειν τὸ σύνολον ἔνωσιν ἢ σμίξιν μετὰ τῆς Σμύρνης, ἀλλ' ὡς ἴδιον διαμένειν ὡς ἔξωθεν αὐτῆς, ὀφείλει διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας γραφῆς εἶναι ἀνακρωτηρίασιον, ἀκαταζήτητον καὶ ἀτάραχον ἀπὸ πάντων καὶ παντοίων τῶν ἐπερχομένων δημοσιακῶν

ζητημάτων, ἤγουν πλωϊμων, κονταράτων, στυπαξούγγων, πισσοβρυπίσ-
σων, μιτάτων καὶ ἀλλοίων τινῶν κατὰ τὴν περίληψιν τῶν θείων καὶ
προσκυνητῶν χρυσοβούλλων καὶ ὁρισμῶν. ἐπὶ τούτῳ γάρ ἐγεγόνει καὶ
τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τοῖς ῥηθείσι μοναχοῖς εἰς
ἀσφάλειαν. μηνὶ θεοφίῳ ἰνδ. ιδ' Ϛ.

† Ὁ δούλος τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ βασιλέως, δούξ τοῦ θέματος τῶν Θρα-
κησιῶν, Γεώργιος ὁ Μακρηνός Ϛ.

CXXXIX. Sine anno et mense.

*Irene Comnena Branasna et gens eius Theodorus Comnenus Philes donant
monasterio campum.*

† Τὸ γράμμα τῆς Κομνηνῆς τῆς Βραναίνης χά-
ριν τοῦ εἰς τὴν Βάρην χωραφίου τοῦ Σπανοῦ ὡς
ἐκδοτήριον Ϛ.

† Ἐιρήνη Κομνηνὴ ἢ Βράναινα οἰκεία χειρὶ
προέταξα Ϛ.

† Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς κ. τ. ε. ἐγὼ ἢ ἀνωθεν προτάξασα
σὺν τῷ περιτοθῆτι μου γαμβρῷ, κυρῷ Θεοδώρῳ Κομνηνῷ τῷ Φιλῆ,
ἐκδιδάμεν πρὸς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς σε, τὸν
πανοσιώτατον καθηγούμενον αὐτῆς, ἱερομόναχον κύρ Παῦλον, καὶ πρὸς
τοὺς ὑπὸ σέ μοναχοὺς τὸ χωράφιον τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Σπανοῦ
καὶ τοῦ . . . ὅπερ ἐστὶν ἐντὸς τοῦ περιόρου τοῦ Παντοκράτορος . . .
ὅτι γεγόνασιν ἐν μέσῳ τῶν ἡμετέρων παροίκων, ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς
βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῶν Λέμβων διασιτίσεις πολλαὶ περὶ τούτων,
ἔσει δὲ καὶ χωράφιον, οὐδὲν συνέβη καὶ ὄρκος, καὶ δεόν ἐκρίναμεν
διὰ τὸ ἀκριμάτιστον ἡμῶν τοῦ ἔχειν τοῦτον ἢ μονὴν, καὶ οὐ μὴ κρι-
ματιζόμεθα τούτου χάριν. καὶ παρεδόθη αὐτὸ πρὸς τὸν ῥηθέντα καθ-
ηγούμενον ὑπὲρ φυγικῆς δωρεᾶς τοῦ πανευγενεστάτου Κομνηνοῦ
κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Φιλῆ καὶ τῆς πανευγενεστάτης Κομνηνῆς κυρᾶς
Εἰρήνης εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους Ϛ.

CXL. Sine anno, mense februario, ind. II.

Theodorus Comnenus Philes confirmat donationem campum.

† Ἐτερον γράμμα Κομνηνοῦ τοῦ Φιλῆ χάριν
τοῦ αὐτοῦ χωραφίου τοῦ Σπανοῦ Ϛ.

† Ἐπεὶ ἐλθόντες οἱ μοναχοὶ οἱ ἀπὸ τῆς σεβασμίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ ἐμφάνισαν ἡμῖν σιγίλλιον τῆς κυρᾶς καὶ μανίτζας μου καὶ ἰδικόν μου, ὅτι ἐντὸς τῆς Βάρης εἶχον χωράφιον ἐξ ἀγορασίας, καὶ δεδώκαμεν αὐτὸ εἰς τὴν μονὴν πρὸ χρόνων πολλῶν, καὶ εἶχεν αὐτὸ καὶ ἐνέμετο, τὰ νῦν δὲ ὄχλησεν αὐτοῦς ὁ ἀνθρώπος μου, καὶ πάλιν θέλημα ἔχω, ἵνα κατέχη αὐτὸ ἡ μονή, καθὼς εἶχεν αὐτὸ καὶ πρότερον, ἀνενοχλήτως, καὶ μὴ τολμήσῃ τις τῶν ἡμετέρων ἵνα ὀχλήσῃ τὸ μέρος τῆς μονῆς ἕνεκα τοῦ τοιοῦτου χωραφίου, διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγίνεαι καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς περισσοτέραν ἀσφάλειαν. μ. η. ν. ι. φ. ε. ρ. ο. α. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. δευτέρως †.

† Ο Φιλῆς †.

CXLI. 6788—1280, mense martio, ind. VIII.

Georgius Cacabas vendit monasterio campum in Lelida.

† Τὸ πρατήριον Γεωργίου τοῦ Κακαβά καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου αὐτῶν τοῦ εἰς τὸν Λελίδην †.

Σίγνα Γεωργίου τοῦ Κακαβά, Νικολάου, τοῦ ἀδελφείου αὐτοῦ, καὶ Καλῆς, τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἀνωθεν τὴν πρᾶσιν . . . τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν πρὸς τὴν βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων, καθὼς δηλωθήσεται, καὶ γὰρ τὸ χωράφιον ἡμῶν τὸ ὄν καὶ διακείμενον ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Λελίδην, τὸ καὶ πλησιασιὰς ἔχον ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς χωράφιον τοῦ Κουτλά, ἀπὸ δὲ δύσεως χωράφιον τοῦ Πελάτου καὶ ἀπὸ ἄρκτου χωράφιον τοῦ Τριαλώνου Μιχαήλ καὶ ἀπὸ μεσημβρίας χωράφιον τοῦ Καλοστεφάνου . . . καὶ λόγων κινηθέντων περὶ τοῦ τμήματος αὐτῶν ἕστερον περιεστήσαμεν αὐτῶν ἐκ συμφωνίας καὶ ἀρεσκείας τῶν ἡμετέρων εἰς ὑπέριπρον ἐν, ὅπερ καὶ λαβόντες . . . καὶ τελειῶς ἐκστάντες τῆς αὐτοῦ διακατοχῆς καὶ νομῆς ἐκχωροῦμεθα σοι ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ κ. τ. ε. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουληθῇ ὑπὲρ ἀνατροπῆς λαλήσαι εὐλόγου ἢ ἀνευλόγου . . . δύσεως προστίμου ὑποκεισόμεθα πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ἡπέρ-
πουρα λίτραν μίαν. μ. η. ν. ι. φ. ε. ρ. ο. α. ρ. ι. φ. ι. ν. δ. ἡ τοῦ ρ. φ. π. ἡ ἕταυς †.

Μάρτυρες· Νικόλαος ὁ Μαγτούφης, Ἰωάννης ὁ Περτάμηνος, Γεώργιος ὁ Τριαλώνης.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ νομικὸς Γεώργιος ὁ Γουναρόπουλος γράφας καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.

CXLII. 6794—1286, mense julio, ind. XIV.

Alexius Pothus et familia monasterio vendunt campos in loco Bara.

† Τὸ πρακτικὸν Ἀλεξίου τοῦ Πόθου καὶ τῆς γοναϊκῆς καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ χάριν τοῦ χωραφίου, οὐπερεῖχεν εἰς τὴν Βάρην †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως Ἀλέξιος ὁ Πόθος οἰκεία χειρὶ προέταξα †.

Σίγνα Μαρίας, τῆς συμβίου αὐτοῦ, Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀγγελῆς, Βιρήνης καὶ Θεοδώρας, τῶν θυγατέρων αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι κ. τ. ε. ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν . . . τιθέμεθα καὶ ποιῶμεν . . . πρὸς τὴν σεβασμίαν καὶ βασιλικὴν μονὴν τῶν Λέμβων καὶ πρὸς τὸν ἐν αὐτῇ ἡγεμονεῦοντα κῆρ Κάλλιστον . . . τὴν πρᾶσιν . . . καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὰ χωράφια ἡμῶν τὰ ὄντα καὶ διακείμενα ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῆς Βάρης τὰ καὶ πλησίον ὄντα τοῦ ἀδελφοῦ μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Πόθου, ἦγον τὰ ἐκ τῆς γονικῆς ἡμῶν κληρονομίας τὰ ἡμίση μετὰ πάντων τῶν δικαίων αὐτῶν, καὶ λόγων μέσον ἡμῶν κινηθέντων περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἐσῶστερον περιεστήσαμεν αὐτῷ εἰς ὑπερπύρα δεκαεννέα καὶ ἑκατὸν τριάντα ὑπερπύρων δεκαεξέ, ἅτινα δὴ καὶ λαβόντες ἀπὸ τῶν χειρῶν ὡμῶν καὶ . . . τοῦ ἐν μοναχοῖς κυροῦ Θεοστηρίτου . . . ἐκχωροῦμεν ὡμῖν ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν, καὶ οὐδέποτε χωρήσωμεν πρὸς ἀνατροπὴν τῆς παρούσης ἡμῶν πράξεως. ὅστις δὲ ἐξ ἡμῶν βουληθῆ ἀνατρέψαι εὐλόγως ἢ ἀνευλόγως, οὐ μὴ εἰσακουσθήσόμεθα, ὁλλὰ καὶ δόσεως λόγου προστίμου ὑποκείσόμεθα πρὸς τὸ βασιλικὸν βεστιάριον ὑπερπύρων λίτραν μίαν. μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. ιδ' τοῦ σφ η δ' ἔτους †.

Μάρτυρες Ἰωάννης ὁ Μουρμουντανός, Νικόλαος ὁ Μαγκούφης, Κωνσταντῖνος ὁ Ραθηνός.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου τοῦ βασιλέως, Γεώργιος ὁ Πετριτζής, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον μαρτυρῶν ὑπέγραψα †.